AN III — N.º 5

8 NOVEMBRE 1947

"J'ai cru, c'est pourquoi j'ai parlé."

DACIA

organe du mouvement patriotique roumain

PRO PATRIA SEMPER

Fondator: STELIAN BISOCIANU

Apare sub îngrijirea unei echipe

"... Să vă umpleti inimile de foc si de hotărâre in lupta grea si dreaptă, in care v'ati inclestat si din care avem cu totii poruncă de a iesi: biruitori sau morti. La voi mă gândesc când scriu. La voi acei care veti trebui să muriti, primind cu seninătatea strămosilor. Thraci, botezul mortii; Si la voi, acei ce veti trebui să păsiti peste morti si mormintele lor, ducând in mâinile voastre steagurile triumfătoare ale românilor.".

Arhanghelul Mihail

de ZAMFIR TULNICERU

"MI-HA-EL?", "MI-HA-EL?":

"Cine e ca Dumnezeu?", "Cine e ca Dumnezeu?".

Iată strigătul si numele Arhanghelului Mihail.

Iată semnalul răsboiului dintre ingeri si stindardul biruintei asupra lui Lucifer.

Ce destin gigantic a involburat in clipa aceea văsduhul?

Cine era Lucifer si cine Arhanghelul Mihail?

La inceputul vremurilor Dumnezeu puse cea dintâi piatră la temelia lumilor Sale: ingerii.

Prin ei trebuia să-si transmită vrerile asupra intregului univers. Si le-a dat viata cea mai inaltă le-a dat fiinta care să se manifeste nestânjenită de nicio granită materială. Actiunea lor să fie acolo unde este cugetul lor si cugetul lor să fie oglinda chipului Său.

Astfel firea isi găsea sprijin si implinire in această lume nevăzuta căreia Dumnezeu ii incredintase tainele Sale prin libertatea si destinul ce i l-a dat.

Armonia si splendoarea ingerilor mărturiseau gloria sfântă si atotputernicia.

Iată-i impărtiti in Coruri, unele subordonate altora si inglobate in Ierarhiile care si ele subordonate unele altora constituiau marea legiune cerească.

Ierarhia ridicată cea mai sus in sufletul lui Dumnezeu fu Ierarhia dragostei, a stiintei si a dreptătii, cuprinzând Corurile Serafimilor, Heruvimilor si Tronurilor.

Sub aceasta se afla Ierarhia echitătii, a fortei si a imperiului, impărtită in cele trei Coruri: al Virtutilor, Puterilor si Domniilor. Ea fiind deasupra Ierarhiei autoritătii, a zelului si a bunătătii, unde se gaseau Principatale (Corul indrumător al natiunilor) si trimisii lui Dumnezeu Arhangheli si Ingeri.

Aceasta era lumea tainică de care la inceputul vremurilor era inconjurat Dumnezeu.

Nicio umbră nu zăgăzuia lumina care dela un inger o primea alt inger si dela o Ierarhie o primea altă Ierarhie.

O stare de incantatie divină la care participău ca sunetele intr'un acord, fiecare după darul cu care erau inzestrati, după mugurul de duh ce trebuia să inflorească in ei.

Peste toti domnea ingerul căruia i se incredintase totul. Purta lumina si o impărtea la toate Ierarhiile, la toate Corurile si la toti Arhanghelii si Ingerii, deschizând poartă fiecaruia către sine insusi.

Si se numea Lucifer.

El conducea ostile cerului către binele suprem pe drum de credintă, nădejde si dragoste intru Dumnezeu, singura chezăsie a libertătii si triumfului său.

Pasii săi trebuiau să cucerească acest drum care i se deschidea in fată ca o probă, ca un mister.

Intru această probă cerul a răsunat de cântece la ceasul zamislirii lui.

Dela acest mister incepe destinul său etern.

Si splendoarea fiintei lui l-a orbit. Ca să nu mai poată vedea decât ceeace este in el.

Dumnezeu l-a lăsat atunci cu ceeace el a vrut să aleagă. Cu orgoliul si cu revolta. Cu sine insusi.

In clipa aceea Lucifer a vrut să fie ca Dumnezeu. In clipa aceea Lucifer a căzut. A fost isgonit.

Astfel marturisesc profetiile:

"Ai fost fără prihană in căile Tale, din ziua când ai fost făcut până in ziua când s'a găsit nelegiurea in tine.

Prin ceeace ai făcut te-ai umplut de silnicie si ai păcătuit; deaceea te-am aruncat depe muntele lui Dumnezeu si te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scăniteetoare. Ti s'a ingâmfat inima din pricina frumusetii tale, ti-ai stricat intelepciunea, cu strălucirea ta.

...Deaceea scot din mijlocul tău un foc care te mistue si te prefac in cenuse pe pământ inaintea tutoror celor ce te privesc...

Deaceea te dau in mâinile Viteazului Neamurilor, care-ti va face după răutatea ta; caci te-am isgonit.

...Esti nimicit si nu vei mai fi niciodată!" — (Ezechiel).

Acesta fu Cuvântul lui Dumnezeu când isi intoarse privirea dela cea mai luminoasă oglindă a chipului Său.

Si Lucifer porni in rău să clădească imperiul său de ură si intuneric.

In acel moment cerurile se cutremurară:

"Cine e ca Dumnezeu?", "Cine e ca Dumnezeu?". Striga Arhanghelul Mihail, cel dintâi inger după Lucifer. El nu se oprise din mersul său, ci cu glas de fulger despica umbra să redeschidă drumul dragostei către Dumnezeu, deacurmezisul căruia Lucifer ridicase zid de răsvrătire.

La strigătul acesta ingerii retrăiră lumina. Căci incoltise gândul revoltei printre Ierhahiile ingeresti.

Astfel sub stindardul adevărului Legiunea cerului fu reinoită. Ingerii cei buni porniră uragan de credintă:

"MI-HA-EL?", "MI-HA-EL?", Corurile răsunară când Lucifer incremenit in fruntea gloatelor sale rebele se prăvăli avalansă contra luminii.

Iată insă că lancea sa se frânse sub tăisul spadei de foc.

Chipul său se făcu monstruos. Fruntea sa primi semnul vesnic al neputintei.

Cerul s'a despicat si el fu alungat de sus in adâncul tenebrelor ca să fie regele răului.

"Pe sfărâmăturile lui au venit si s'au asezat toate păsările cerului si toate fiarele câmpului si-au facut culcusul intre ramurile lui, ca să nu se mai ingâmfe niciunul din copacii de lângă ape cu inăltimea lor si să nu-si mai ridice vârful până la nouri, ca să nu se mai fălească stejarii udati de apă, cu inăltimea lor; căci toti sunt dati pradă mortii in adâncimile pămâtului printre copii i oamenilor, impreună cu cei ce se pogoară in mormânt." — (Ezechiel).

Si cerul s'a imbracat in haină nouă. In lumina biruitorului Arhanghel Mihail, Căpitanul Legiunii ingerilor credinciosi.

Chemat dintre Serafimi să fie primul după Sfânta Treime, el e imaginea cea mai credinciasă a lui Dumnezeu.

Prin mijlocirea lui se implineste rostul tuturor lumilor.

Adevăr deplin, dragoste si putere deplină, el se ridică cel mai sus in duhul Creatorului si coboară cel mai adânc in legile creatiei. El este raza privirii lui Dumnezeu, care străbate până la toate creaturile si le conduce către tainele pe care el le trăieste necontenit.

Arhanghelul Mihail este paznicul si trimisul eternitătii. El este neindurător in fata păcatului. Aripile lui stau deschise peste destin. Spada lui veghiază intreaga fire. Imnul lui, simbol al armoniei se revarsă peste constelatiile cerului si peste neamurile pământului pătrunzând in istorie ca să deschidă poarta veacului cel depe urmă.

El e mereu in luptă urmărind răul care uneltește in contra ordinei dumnezeesti, ca să-l infrângă acolo unde el si-a intronat putere fără sfintenie.

Si s'a arătat Arhanghelul Mihail omului. Pentrucă in sufletul omului si-a găsit Lucifer unghiul intunecat al temeliilor sale. Din sufletul omului a purces el ca un păianjen al tenebrelor să-si infiripe razele de otravă ale unui nou univers.

Universul ispitei, universul mortii vesnice.

Pentru aceasta a hotărât Arhanghelul Mihail, câte un inger păzitor fiecărui suflet de om.

Pentru aceasta minunile sale s'au implinit pe pământ.

Iată-l cum arată drumul isgonirii din rai.

Iată-l apoi in fata profetilor si conducând pe impăratii din lumea veche.

Spiritul lui "conteste avec le diable et lui dispute le corps de Moise en lui disant: "Que le Seigneur te punisse". — (Saint Iude).

Inger al Bunei Vestiri, al Invierii si al Inăltării, el a păzit pe sfânta Fecioară si a mângâiat fruntea Mântuitorului.

Purtând Cuvântul lui Dumnezeu, el apare in insula Pathmos in fata sfântului Apostol Ioan care ni-l mărturiseste:

"Semăna cu Fiul Omului... Capul si părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii lui erau ca para focului; picioarele lui erau ca arama aprinsă si arsă intr'un cuptor; si glasul lui era ca vuietul unor ape mari...

Din gura lui iesea o sabie ascutită cu două tăiusuri si fata lui era ca soarele când străluceste in toată puterea lui.

Când l-am văzut am căzut la picioarele lui ca mort. El si-a pus mâna dreaptă peste mine si a zis: "Nu te teme!...

(Continuare in pag. 3)

AYANT L'AME LOURDE, ÉTANT DISPERSÉS, MORCELÉS, NOUS NOUS SERRONS MAINTENANT À L'ABRI DE NOTRE UNIQUE CONSOLATION ET FERVEUR, FORCE ET RECONFORT, AUX PIEDS DE JÉSUS, AU SEUIL DE L'ÉCLAT AVEUGLANT DU CIEL, AUPRÈS DE L'ICONE.

M. S. Regelui Mihai I al României...

Măria Ta,

Criptele s'au deschis si strămosii glăsuesc către noi.

Dela minunile Arhanghelului Mihail, până la legendele lui Făt Frumos si dela veacul regilor nemuririi, până la cnejii, domnitorii si crăisorii plaiurilor carpatice, tulnicul năzuintelor românesti străbate vremea.

Cutremurător este cântecul caresărbătoreste ziua Măriei Tale.

Astăzi intreaga suflare românească sopteste cu evlavie numele regelui ce stă pe tronul lui Decebal.

In freamătul acestui nume s'au strâns nădejdile unui neam osândit.

Măria Ta,

Răspunderea pe care Dumnezeu Ti-a pus-o pe umeri este grea cât o istorie milenară de sbucium si suferintă.

Tara robită de cnutul siberian, asteaptă astăzi strălucirea spadei desrobitoare.

Asteaptă strălucirea destinului celui care va implini testamentul străbun.

DACIA

La Roumanie sous la domination rouge

par DR. MARIN FILIPESCO

Le 23 Aôut 1944... Les troupes russes en arrivant en Roumanie, donnaient l'impression d'une horde barbare, véritable vague innondant le pays de vols, de viols de pillages, de meurtres et destructions.

Pour se rendre compte de la sauvagerie russe, nous nous contentons de donner quelques exemples d'aventures arrivées à des personnes de nationalité étrangère et ainsi le lecteur pourra se rendre compte en même temps des violences subies par les populations autochtonnes. Madame Vera Basilesco, anglaise mariée à un Roumain, se trouvait dans sa maison de campagne au sud de Bucarest accompagnée de plusieurs refugiés. A l'arrivée de troupes russes, annoncée par des fuyards et des incendies à l'horizont, tout le monde s'est enfui.

Madame Basilesco souffrant d'une jambe fut rattrapée et violée par les soviétiques en même temps qu'une fillete de 8 ans. Revenant à elle, Vera Basilesco s'est suicidée.

Le consul d'un grand pays allié a vu sa fille de 18 ans violée devant lui et n'a pu se sauver jusqu'à Bucarest qu'avec de grandes difficultés, s'a famille n'ayant pour tout vêtement que des pijamas et des robes de chambre.

Mrs. B. de nationalité anglaise professeur d'anglais, à été forcé d'assister au viol de sa propre fille agée de 20 ans, par des soldats communistes.

Longtemps après la cessation de toute activité de guerre en Europe, les troupes soviétiques continuaient à se livrer à Bucarest à des vols en bande accompagnés d'assassinats et de viols. Très souvent les bandes étaient constituées de patrouilles de l'N.K.V.D. chargées soidisant de maintenir l'ordre. Le ciel de ces cités était sillonné, pendant toute la nuit, par des coups de feu et des trajectoires des projectiles lumineux anti-aériens. Après le coucher du soleil les rafales des mitrailleuse ou des mitraillettes et les cris constituaient le concert habituel des citadins dans leurs maisons.

Profitant de la désorganisation de l'appareil d'Etat des bandes de déserteurs russes, qui à un certain moment dépassaient 100.000 homens ont envahi la campagne et les villes propageant la terreur.

•

Em Roumanie le courant communiste montait jusqu'à 10 % parmi les travailleurs.

Les soldats russes en entrant en Roumanie ont été reçus avec peur dans les villes et les villages. Sur l'ordre de leurs syndicats, les travailleurs communistes les ont reçu avec des manifestations amicales.

La tenue des troupes rouges n'a pas differé. Elle a été la même envers tout le monde et les travailleurs qui les recevaient avec des fleurs et des rafraichaissements ont vu leurs filles et leurs femmes en butte aux attaques de la soldatesque et leurs biens menacés.

Le résultats de cette façon d'agir n'ont pas tarde a se faire voir.

Le communisme est tombé sous 2 % et l'horreur du Russe est devenue générale.

Dans leur avance les troupes soviétiques etaient suivies de nombreux commissaires politiques russes, accompagnés d'équipes d'agents politiques.

Ces derniers, avaient passé de longues années en Russie où ils avaient reçu une minutieuse préparation politique, allant du terrorisme aux plus perfides finesses qu'une mentalité asiatique puisse, inventer.

Ils étaient des agentes obéissant strictement aux consignes de Moscou. Le seul lien qui les unissait à leurs "soit-disant pays" était la langue qu'ils parlaient souvent avec un accent russe prononcé. Ils avaient été tous déjà employés par le Komintern pour faire de la propagande subversive dans le monde entier. Ainsi ils faisaient partie des missions diplomatique soviétiques, sous de faux noms et munis de faux passeports, tout en exerçant en realité leur oeuvre d'agents terroristes et provocateurs.

Ces gens sans morale, soumis à la discipline de fer de l'Internationale Communiste — qui n'a jamais cessé d'exister — se sont déversés sur la Roumanie pour prendre le pouvoir avec l'aide des troupes rouges et faire triompher les idées bolcheviques.

•

Les conventions d'armistice prévoyaient l'installation des missions militaires des trois grandes puissances, formant des Commissions Alliées de Contrôle.

Dès leur arrivée, les Missions, Britaniques et Américaines ont été mal vues par les Russes. Ces derniers se considéraient comme les maitres absolus de la Roumanie et traitaient les autres comme des intrus et des indésirables. La façon d'agir des Russes vis-à-vis des autres missions était dépourvue de tout esprit de courtoisie et même plus que cela.

Pour illustrer cet état des choses, nous donnerons quelques exemples:

— Dès leurs arrivée les Russes ont établi un systhème de contrôle à l'entrée et à la sortie de la Roumanie.

Les Missions Britaniques et Américaines ne bénéficiaient d'aucune exception à cet égard. Ainsi: — Le Général Schuyler, Chef de la Mission Américaine à Bucarest, a dû attendre plus de deux semaines pour obtenir l'autorisation de sortir en avion de la Roumanie et aller à l'étranger où il était appelé par ordre. — Un colonel anglais de la Mission de Bucarest, étant allé à Londres pour chercher sa femme, n'a plus obtenu l'autorisation de rejoindre son poste en Roumanie.

•

Le Gouvernement de Coalition formé par le Roi, le 23 Aôut 1944, a été empêché de poursuivre son activité par le sabotage des communistes soutenus et poussés par la Centrale de Moscou.

Sous différentes formes et divers changements, plusieurs Cabinets se succedèrent jusqu'au 3 Mars 1945. C'est le moment ou Mr. André Januarévitch Vichinski vient à Bucarest et impose brutalement le désarmement de l'Armée Roumaine, et le changement du gouvernement. C'est la façon dont l'U.R.S.S. entendait "NE PAS SE MELLER" des affaires intérieurs de la Roumanie, conformément aux assurances données et aux engagements pris. Le nouveau gouvernement a été formé sous la présidence de Mr. Petre Groza, homme de paille, représentant un parti quasi inéxistant. Les principaux portefeuilles appartenant aux communistes et le reste aux dissidents nationaux-paysans, libéraux et socialistes. Ce gouvernament procéda à des épurations arbitraires, à une expropriation rurale chaotique et aux procès des soi-disant criminels de guerre.

A la veille du 23 Aôut 1945, le Roi Michel de Roumanie, se rendant compte de l'activité négative et de la totale impopularité du Gouvernement Groza, demande sa démisson, conformément à son devoir et aux droits à lui conférés par la Constitution. Le Président du Conseil refuse de démissionner, donc de suivre les prescriptions de la Constitution sur laquelle il a prêté serment. Il se rend donc parjure ainsi que tout son Cabinet et continue à gouverner sans pouvoir présenter devant le peuple un seul acte valable, ne pouvant obtenir la sanction royale.

Em Décembre 1945 a eu lieu à Moscou la conférence des représentants des Trois Grands pour décider de mesures à prendre pour faire rentrer dans l'ordre les états Bulgare et Roumain et donner à leurs gouvernements une forme qui leur permette d'être reconnus par les Grandes Puissances Occidentales.

A la suite de cette conférence, des réprésentants de ces trois Puissances se sont rendus à Bucarest.

Ils ont commencé des pourparles avec les représentants des partis politiques, le Chef du Gouvernement et le Roi. Après beaucoup de discutions on est tombé d'accord.

Les partis de l'opposition ont nommé des représentants sans portefeuille dans le gouvernament et celui-ci s'est engagé à respecter les libertés et de procéder dans le plus bref délai (Mai 1946) aux élections.

Le premier probléme que les communistes ont eu a résoudre a été de modifier les anciennes lois electorales afin de pouvoir, déformer à leur avantage le résultat des élections.

La liberté de la propagande, radio et presse ne fut pas respectée non plus. Les partis national — paysan et libéral obtinrent, aprés beaucoup de difficultés, la permission de publier chacun un journal à Bucarest.

Ces journaux jouissent de quelque liberté de langage mais ils passent quand même par une censure non officielle. La distribution du papier étant faite par un office spécial, ces journaux n'obtiennent qu'une cote de papier très limitée et fort irréguliérement. La distribution et le transport de ces quotidiens en province et même leur vente dans la Capitale se font avec de grands difficultés. En province ils n'arivent pas du tout ou avec de grands retards et à Bucarest les vendeurs les transportent cachés sous les jornaux protégés par le régime.

Les rédactions de ces journaux sont souvent envahi par des équipes de choc communistes, qui détruisent leurs machines et les empêchent d'être publiés. Les travailleurs qui y sont employés sont terorisés par leur sindicat qui les oblige a faire la grève et a refuser certains articles.

Les représentants de l'opposition sont attaqués à coup de révolver, les réunions sont prises d'assaut et la population est empêchée d'y prendre part.

Les lois electorales imposées par les communistes donnaient une foule de possibilités aux organes du gouvernement pour pouvoir changer radicalement les résultats des elections.

Selon les obligations prises par le Gouvernement vis-à-vis les délégués de la Conférence de Moscou, les élections devaient avoir lieu librement et dans le plus bref délai. Pourtant la loi électorale n'a été achevée qu'au printempe de 1946 et les élections ont été ajournées jusqu'en Novembre 1946.

L'opposition y a pris part et les a perdues. Rien n'a été negligé pour donner gain de cause aux communistes; terrorisation arrestation, empêchement d'aller voter, vote dans les usines et les casernes, interdiction à l'opposition de vérifier les urnes et de surveiller le secret du vote, truquage des urnes, deploiment de force armée sovietique à la veille des élections.

Le gouvernement Groza victorieux aux élections par la force, représente une minorité absolue de la population roumaine. Il n'est pas reconnu par les Anglo-Americains mais soutenu et maintenu au pouvoir jusqu'aujourd'hui par la permanence d'importants contingents de troupes soviétiques.

•

Dans l'armée roumaine la repulsion envers le russe, le communiste et l'actuel gouvernant se mêlent.

On a organisé dans le Ministère de la Guerra, la Direction E. C. P. (Education, Culture, Propagande). Le chef de cette direction travaille directement avec le Ministre de la Guerre.

Dans chaque Commandement, chaque Service et dans chaque unité — jusqu'au peloton — il existe un Commendant en second pour la "E. C. P." Indifférement de son grade ou de l'échelon qu'il occupe, ce commandant en second E. C. P. a le droit de faire des rapports directs, meme au chef de la direction au Ministère de la Guerre, sans en aviser au moins le Commandant en titre de l'unité ou ses chefs E. C. P. hiérarchiques. Cette organisation a donné lieu a des incidents violents au détriment de ceux qui réagissaient conformément aux lois et aux règlements militaires, dans d'autres elle s'est heurtée à une réaction passive et à un mutisme absolu, contre lesquils elle était désarmée.

8.000 officiers ont été mis en disponibilité. On a sorti ceux qui inspiraient moins de confience au comunistes, c'est à dire ce qu'il y avait de mieux.

•

La police est aux mains des communistes. Ses bureaux sont occupés par des communistes et des éléments douteux qui se vendent au plus offrant.

Ainsi la corruption et le chaos y régnent en maitres. Il y a deux ans, le plus grand détéctive de la police de Bucarest etait un vieux brigand et assassin. Il a liquidé, à grand fracas, quelques bandes rivales, aprés quoi il a disparu pour continuer se brigandages sans ces dangereux concurrents.

•

L'expropriation rurale a été l'oeuvre de l'actuel gouvernement et a été commencée au printemps 1945. Cela a constitué l'oeuvre la plus chaotique que l'on puisse imaginer. Elle a été effectivement commencée sous la direction des agents communistes avant même que la loi respective paraisse. L'expropriation n'a pas visè seulement les terres, mais aussi l'inventaire (bétail, instruments, machines agricoles). Toutes les machines ont été rassemblées dans des centres où elles ont passé, en plein air, tout l'hiver 1945-46. — 85 % au moins de ces machines sont devenues inutilisables et le betail pris a fourni la viande nécessaire aux troupes d'occupation, ou a été expedié en Russie.

Le désastre est que l'on ne peut pas prévoir par quel moyen l'economie agricole pourra se refaire.

Les résultats de la réforme agraire:

On a distribué 1.325.000 Ha. de terrain y compris les regions innondables et impropres à l'agriculture, à 870.513 paysans. (En 1912-21 on a distribué 5.810.000 Ha, arables a 1.390.000 paysans. — En 1941 seulement 15,2 % des propriétés roumaines dépassaient 50 ha. de terrains arables).

Tous ces changements dans l'ordre existant, toutes ces dissipations de matériel et de bien et tout le désordre économique qui s'en est suivi, ne forment que la première partie d'un plan bien établi. Ce plan, que le bon sens du paysan a immédiatement senti et auquel il s'oppose de toutes ses forces, est le KOLHOZ (nom russe de la propriété de l'Etat, cultivée par la collectivité). On y arrive en passant par le stade des organisations soidisant bénévoles, sous forme de coopératives, syndicats, etc.

•

Les troupes soviétiques d'occupation en automne 1946 montaient au niveau de 10 % de la population. En dehors de ces troupes, les officiers et les fonctionaires soviétiques ont fait venir leurs familles. Tous ceux-ci passent un temps plus ou moins long dans des résidences et des casernes pourvues de tout l'inventaire nécessaire. En partant ils laissent les casernes et les maisona vides. Ils enlèvent jusqu'aux installations de bains et d'électricité, les fenêtres, les portes, les parquets, etc. Bien entendu le gouvernement doit remettre le tout en état à ses frais pour y recevoir ceux qui viennent prendre leur place.

On à fait venir en plus des familles soviétiques entières et des nombreuses colonies d'enfants pour se refaire. En automne 1946 l'U.R.S.S. poursuivant des buts politiques, a installé des masses compactes de population russe sur tout le litoral roumain de la Mer Noire.

•

Le clauses économiques imposées par l'armistice ont été dures, mais leur application dépasse toute imagination.

En fait de payements materiels les conventions d'armistice prévoyaient.

— Art. 11: 300.000.000 de dollars payables pendant 6 ans, pour compenser les pertes causées à l'U.R.S.S. par les troupes roumaines.

Art. 12: Rendre au gouvernement de l'U.R.S.S., en parfait état le matérial enlevé sur son territoire pendant la guerre.

— Art. 3: Metire à la disposition des forces soviétiques et alliées, au frais du gouvernement roumain, les moyens de transport de toute espèce.

— Art. 5: L'entretien et le rapatriement des citoyens et des prisonniers soviétiques se trouvant en Roumanie.

— Art. 7: Remettre au commandement soviétique tout le mantériel de guerre pris aux Allemands et à leurs alliés et se trouvant sur le territoire ou dans les eaux roumaines.

— Art. 10: Le Gouvernement Roumain est obligé à faire les payments en monnaie roumaine necéssaires au Haut Commandement Soviétique pour l'acomplissement de ses fonctions et en cas de besoin assurera l'emploi sur territore roumain des entreprises industrielles et de transport, des moyens de communication et des entreprises et installations d'utilité publique, etc., demandés par le Commandement Soviétique. —

La mise en pratique des clauses a dépassé tout ce que l'on pouvait prévoir.

Tous les payements en marchandises effectués envers l'U.R.S.S. ont été calculés aux prix moyens de 1938, ce qui représente 50 % de leur valeur moyenne de 1945-46. De ce point de vue seulement, on peut donc juger que de cette façon la Roumanie a payé le double de ce qu'elle devait.

Pendant la première année la Roumanie a payé au taux de 1938:

— L'entretien des troupes soviétiques pendant la guerre	133.000.000 $
— Réparations payées à l'U.R.S.S.	70.000.000 $
— Restitution de materiel soviétique	175.000.000 $
TOTAL	378.000.000 $

(Voir la suite page 7)

CRY of ALARM

Before us one spreads out today the final act of the most oppressive tragedies of the history

It is seen the perspective of the disappearance of the most high values upon which rests the existence of the civilized world.

Peoples cry under the pillage.

They live the moment of the supression of last tracks of liberty.

The humanity seems to look more indecisive than never upon the future's way.

And the cause of this state of not equilibrium, the mortal danger that threatens the world today, is the soviet imperialism.

Soviet Russia likes the idea of conquest and destruction.

Its attitude is barbarous throwing stupified to the conquest of the world.

Its strength is great by its masses of slaves, transformed in the inexhaustible source of workmanship, for want of scruple no matter what kinds of transaction, and consequently by its 5th colum, the Comitern, tse insidious weapon it employs to undermines the entire world.

The directive spheres of the great nations of West, have made very effort to establish durability and to become possible general amendment.

However, how did it become all the agreements and all the conferences?

The world needs grave operations to eliminate opression and uncertainty.

The attitude of expectative has tragic consequences on the destiny of all peoples.

It is fatal to the reason of peace.

The cry of alarm starts from overcome countries under bolshevism.

CONSTANTIN BORZEA

SIBERIA

CIMITIRUL POPOARELOR

"C'EST LA POLITIQUE DE RUSSIFICATION À TOUT PRIX QUI OBLIGE CHAQUE NATIONALITÉ À RENONCER À SON BIENETRE, À SES EFORTS CULTURELS; À SA VALEUR IDEALE, PAR LAQUELLE LA RAISON D'ÉTAT S'EFFORCE D'ATTEINDRE SES BUTS PAR LE KNOUT ET PAR LA GEÔLE.

MAIS CES MOYENS NE SUFFISENT PAS ET IL NE RESTE ALORS D'AUTRE EXPEDIENT QUE L'EGORGEMENT ET LA DESTRUCTION DES POPULATIONS ENTIÈRES POUR ARRIVER À CE BUT". (M. INORODETZ, POURQUOI LA BABYLONE RUSSE S'EST DÉSCOMPOSÉE).

Siberie...

Printre zidurile tale de ghiată atâtea inimi se sbat in ghiarele mortü.

Trec in convoaie vărgate si 'n zăngănit de lanturi exilatü... intre baionete bolsevice, bătuti de viscol si cnuturi.

Trec in convoaie fără sfârsit spre nepătrunsa pădure. La muncă.

Si pe umerü lor inghetati apasă mormântul...

"Pohod na Sibir"... e simfonia durerü tale, prizonier al Siberiei.

Drumul tău, de condamnat fără vină in acest infern moscovit, este drum de doliu, de cimitir...

Drum fără lacrimi de mamă si fară cetire preotească, fără cruce si fără dangăt de clopot.

Singurul dangăt, nu-i de biserică, ci dangătul lopetii paznicului care-ti despică fruntea pentrucă n'ai mai putut merge inainte...

Asa cad mereu, clipă de clipă ucisi cei dusi in surghiun.

Goi si istoviti, singura avere li-i doar cutia ruginită legată la brâu, pe fundul căreia au mai rămas doar câteva boabe de ovăz prinse de 'nghet, nemâncate...

Sărman osândit al Siberiei!

Tu trăiesti doar in speranta reintoarcerü pe pământul tării tale...

Frate român care te stingi sub cnut ucigas! Hienele stepei s'au aruncat asupra ta ca să te nimicească. Pentrucă tu stăteai in calea lor. Cu sufletul tău, cu istoria ta, cu Basarabia, cu Bucovina si cu intreg pământul strămosilor tăi...

Neam bântuit de furtună, neam românesc! Câtă vreme va mai tine calea suferintelor tale? Până când Irodul Rosu va mai executa criminalele deportări? Până când Stalin va mai chinui neamurile?

Siberie, cimitir al popoarelor, iată că va veni ceasul când convoaiele tale muribunde, se vor preface in coloane biruitoare...

Căci biruinta neamurilor nu este departe.

COSTEA MOGHILAU

Bolsevicii

"LA HAINE DES BOLCHEVIKS CONTRE LA ROUMANIE S'EXPLIQUE SURTOUT PAR CE FAIT QU'ILS CONSIDERENT LA ROUMANIE... COMME UN OBSTACLE À LEUR EXPANSION EXTERIEURE..."

(GREGOIRE ALEXINSKY, DU TZARISME AU COMMUNISME).

Din negura vremii s'au avântat hoardele stepelor spre Europa... In goana cailor nebuni si 'n urlet de fiare salbatice, ca o chemare a mortii, ca un viscol de iad pustietor.

Pe urmele lor doar flăcări si valuri de sânge.

Asa fu cutremurată istoria acum un mileniu si jumătate.

Astăzi dinspre aceleasi stepe se abătură peste sufletul Europei, peste sufletul omenirii intregi, caniste avalanse ale groazei, aceleasi uriete, aceleasi uralice figuri: bolsevicii.

Ce este Rusia Sovietică, cu conglomeratul său de popoare, cu haosul său? Ce sunt acesti fanatici ai distrugerii asezamintelor firesti ale lumii dacă nu barbarii apuselor vremi?

Ce este expansionismul panslav concretizat in Kominternul deslăntuit azi in lume prin acest cel mai reprezentativ specimen al iadului, prin anticristul secolului 20, Stalin, dacă nu flagelul barbariei de ieri?

Bolsevicii, purtătorii acestui flagel si-au făcut din materie Dumnezeu si din colhoz, biserică.

Inlocuind familia, proprietatea, natiunea, prin silnicia vietii in comun, nimicind virtutile care stau la temelia sufletului omenesc prin pornirile lor către rău, ei s'au reintors către lumea barbară de altădată... Către desrădăcinare, către nomadismul strămosilor de ieri.

Cu sufletele pustiite, dominati doar prin suspiciune si teroare, bolsevicii reprezintă azi cea mai de jos treaptă a fiintei umane.

Morala lor, fărădelegea...

Rugăciunea lor, coborârea in haos.

Vor totul si nimic. Când nu au urlă. Când au distrug.

Din inima lor isbucneste urgia.

Ei mostenesc ingrozitoarea pasiune de a cutremura universul.

Acestia sunt bolsevicii... Barbarii de ieri, care-si măsurau gloria cu numărul craniilor legate la sei.

Si 'n calea lor primul obstacol care s'a ridicat din veac de veacuri si până azi a fost poporul senin al Carpatilor, poporul român.

Bolsevicii stiu că istoria neamului românesc inseamnă zădărnicirea năvălirilor si panslavismului. Ei nu uită că acest neam este primul care in 1919 a ridicat stindard de luptă contra lor.

Ei văd acest stindard de luptă triumfând astăzi in cântecele sutelor de mii de români intemnitati si dusi pe drum de surghiun.

Bolsevicii deaceea nutresc gândul uciderii acestui popor de tărani, care stând neclintit ca o pavăză acolo in cetatea Carpatilor strigă hotărât către zările lumii:

"MAI BINE TARA ROMANEASCA SA SE PREFAÇA INTR'UN MORMANT, DAR SA RAMANA TOT TARA ROMANEASCA" (N. BALCESCU).

LT. COLONEL STEFAN MARASCU.

Cântarea României

"Si cependant vos ennemis insistaient pour avoir de vous des serments honteux, il serait alors préférable pour vous tous de mourir de leur main que d'assister au pillage et au deshonneur de votre patrie.

Mais Dieu de vos pères será touché des larmes de ses serviteurs et fera surgir un homme qui aidera vos descendants à retrouver leur force ancienne et leur liberté".

ETIENNE LE GRAND
1504

I

Domnul Dumnezeul părintilor nostri induratu-s'au de lacrimile tale, tara mea?

Nu esti indestul de smerită, indestul de chinuită, indestul de afăsiată? Văduvă de vitejü tăi, tu plângi cu părul smuls si despletit pe mormintele lor, precum femeile se jelesc pe mormântul mut al sotilor lor.

IV

Verzi sunt deaturile tale; frumoase sunt pădurile si dumbrăvile spânzurate pe coastele tale; limpede si dulce e cerul tău; muntü tăi se'naltă trufasi in văzduh; râurile, ca un brâu pestritat, ocolesc câmpurile; noptile tale incântă aurul... Pentru ce zâmbetul tău e asa, de trist mândra mea tară?

VII

Nu esti frumoasă, nu esti bogată)? N'ai copii multi la număr, cari te iubesc? N'ai cartea de vitejie a trecutului si vütorul inăintea ta?... Pentru ce curg lacrimile tale?...

VIII

Pentru ce tresari? Trupul tău se topeste de slăbiciune si inima-ti se frământă cu iuteală... Citit-ai oare in cartea ursitei?... Aerul se miscă turburat... Vântul degoreste... ingerul peirü ti s'au arătat oare?... Noptile tale sunt reci, visurile turburate ca marea bătută de furtună... Ce-ti prevestesc?

IX

Priveste dela miază-zi la miază-noapte popoarele ridicându-si capul... Gândirea ivindu-se luminoasă pe de asupra intunericului... gândirea ce zideste si credinta ce dă viată... Lumea veche se prăvăleste si p'ale ei dărămături libertatea se inaltă!... Desteaptă-te!

X

Mucenicü sângelui tău n'au zis oare: "Si Domnul va scula pe unul dintre voi, care va aseza pe urmasü vostri, iarăsi in libertatea lor si puterea lor". Uitat-ai sângele ce curge prin vinele copülor tăi?... Mult erai mândră odinioră când, cu securea in mână, cu căciula turcănească pe crestet, tu strigai: Ura! in bătălü!... Pieptul tău era tare ca de otel; palosul se tocia pe dânsul... Soarele se'ntuneca de norü de pulbere ce ridicau războinicü tăi...

XIII

In vremea veche... cerul era limpede... soarele strălucia ca um flăcău tânăr... Câmpüle frumoase, impre jurate de munti verzi, se intindeau mai mult decât poate prinde ochiul... păduri tinere umbreau dealurile... Turmele s'auzeau mugind de departe... si armăsarü nechezau jucându-se prin raristi... Pe o pajiste verde, libertatea, copilă bălăioară; cu cositte lungi si aurite, se juca cu un arc distins. Ferice de oamenü din câmpie, ferice de cel dela munte!... Era vremea atunci când tot omul trăia fară stăpân ai umbla mândru, fără să-si plece capul la alt om, când umbra văilor, pământul ca si aerul cerului era davajma pentru toti. Viata atunci se petrecea in cea mai deplină fericire si când il ajungeau pe om nevoile bătrănetelor si moartea, el se ducea zicând: "Mi-am trăit zilele si era sigur că viata lui se va prelungi si duppă moarte si că pe cealaltă lume va intâmpina fericire si mai mare.

Dar iată că aerul se turbură... cerul cel limpede se imbracă cu nori intunecosi... un nor de praf invălue câmpie si ascund muntü... se aud vaete... dobituacele fug speriate ca de goana strechiei, sau ca in noptile vijelioase când lupü es din păduri... caü nechează jalnic... Multime de glasuri se aud strigând si vadesc, când primejdie, când nădejde, izbândă, când pierdere, turbare, desnădăjduire... Norul se imprăstie putin... Doamne! Se vede amestecul unei bătălü!... Cei ce au năvălit sunt imbrăcati cu fier... săgeata alunecă pe pavăză si palosul cu doră ascutise taie in carne vie... Le stau impotrivă... se luptă cu furie... se pleacă săbiei lor... inimile slăberc... fug... Perit-a Dacia! Stati cu inimă... arcul se intinde din nou... luptătorü se amestecă si se izbesc... piepturile goale cu pavezele... capetele descoperite cu coifurile... Departe in câmpie se văd arcuri sdrobite, fâsü de steaguri, apoi un cosciug mare, mare, se ridică si o pară grozavă de foc inflăcărează cerul...

XXIII

Din această frământare se născu o fiară... robia.

XXXVIII

Cum te-ai vestejit, floare a libertătü? Intr-o zi vruseai să te odihnesti ca omul obosit de muncă... si feciorü tăi cei vicleni facură sfat rău intre dânsii... ingerul nedreptătü si al domniei intră in sufletul lor... si râvniră la armele si la avutia fratilor lor... zavistia semănă sământa câlcevelor si a impărecherilor din casă... Străinul puse piciosul său pe pieptul tău, ca să te năbusiască... si dete in mâinele voinicilor tăi furca in locul palosului... si tu te lăsasi de bună voe in mânile celor ce nu putuseră a te birui!...

XXXIX

In sesurile tale dusmanü corturile si-au intins... Mândria numelui tău a căzut, precum cade de pe deal stejarul cel bătrân si nu-ti lăsară de-a răsufla numai atât aer precât se indurară ei... Domnü si boerü tăi ingenunchiară dinăintea lor!...

XL

Eri erai un trup cu viată si ai ajuns umbra mortü... răsboinicü tăi s'au făcut mueri, boerü tăi robi ai dusmanilor si steagul tău pieri dintre steagurile neamurilor! Pentru ce te mai frămănti oare? Ti-e dor de vremea veche?... vre-o rază din slava trecută venit-a să lumineze fruntea ta?... Nu...ci de durere.

XLI

Mândră si viteazǎ erai in bătătü, o tară română... cu greu si anevoie era a te birui... ca să-ti sugă sângele feciorü tăi cei blestemati te deteră in prada dusmanului. Neamurile ce pismuiau puterea ta si numele tău cel falnic se legară intre ele si ziseră: "Hai să sdrobim acest cuib de libertate!...

XLI

...Erai liberă... si te puseră in lanturi... Erai bogată... si se imbuibară de carnea ta, ca niste lupi flămânzi... erai viteazǎ... si infipseră miselia in inima ta... Erai curată, si lăudată... si ajunsesi, defăimată... Erai curată, si te pângăriră cu tălhăriile si nedumnezeire!

XLIII

Sângele feciorilor s'a stricat si inima lor a putrezit... Când erai tare, erau si ei mândri de tine... dar de când s'au amestecat cu cei misei si cu cei vicleni s'au făcut si ei vicleni si misei...

XLIV

Tu esti ca corabia fără cârmă bătută de furtună... si vâslasü cei răi, cari si-au insusit dreptul de a fi cârmaci, te duc dintr'o nevoie intr'alta si mai mare si din fără-de-lege in fără-de-lege... Iarba se usucă pe unde calcă ei... intelepciunea lor e minciună... istetimea lor, jefuirea... faptele lor, faptele iadului... Ei au supus sub jugul clăcü pe poporul tău si au ofilit fruntea ta... Stins-au candela cu suflarea lor impuțită de fără-de-lege...

Ce vei zice, o patria mea, când vei grăi?...

XLVI

Doină si iar doină! Cântarea mea e versul de moarte al poporului... pământul ii e de lipsă... si aerul il ineacă... văzut-am flăcăü scuturându-si pletele... Fruntea lor a se increti inainte de vreme... Florile de pe capul copilelor a se vesteji... si poporul a cânta in betie uitarea necazurilor... Trist e cântecul in sărbătorile satului... Bătrânü isi ascund ochü plini de lacrimi... Bărbatü stau obiditi... Cântecul se sfârseste ciurisind si copii blestemă nasterea lor... Poporul e stâlpul pământului, fiecare părticică de pământ e văpsită cu sângele lui... Si intr'o zi mi se Zise: "Munceste de diminează până in seară... si rodul muncü nu va fi a al tău... Tatăl tău ti-alăsat ca mostenire o tarină... tu nu te vei bucura de dânsa. Trupul tău se va gârbovi de greutatea muncü si de bătaie... In loc de somn vei priveghia muncind si partea ta de libertate va fi ocara. Niste venetici de sânge străini zisu-ne-au in limba lor:

Al nostru e pământul si acei ce locuesc pe dânsul... ale noastre câmpurile... ale noastre dealurile... ale noastre cătunele, satele si tângurile, colibele si palaturile.

Doină si iar doină! Suntem pribegi in coliba părintească... si străini in pământul nostru de nastere!... Dar in câmpie creste o floare pentru popoare chinuite... Nădejdea!

LIII

...Copilă, cântă-mi frunza verde, cântă-mi floarea muntelui, cânta-mi nădejdea...

Nădejdea e glasul Domnului! Popoarele trebue să se ispăsească si să se curete de păcatele lor, căci prin ispitele suferintei numai se curătă popoarele... Cele ce am făcut in vremea trecută nu sunt ispite... căci rodul luptei erau libertatea si dreptul nostru... Ispitele sunt strâmbătatea judecătorilor... despuierea văduvei si a sărmanului, desfrânarea si miselia, minciuna si lăcomia, sgârcenia si impilarea domnilor si boierilor... cumpăna nepotrivită a dreptătü... uciderea prostăvită... robirea pentru unü si desfrâul pentru altü... Toate acele fapte grozave pentru care s'au cotropit Sodoma si Gomora, orase urgisite de Domnul, pentru blestemătüle lor! Si toate aceste ispite le cercasi tara mea... si le suferi incă si acum... Păharul fără-delegü s'a umplut peste măsură si palaturile lor de strâmbătate se prăvălesc de blestemele poporului!... Făptuitorü tălhărülor se spăimântează insisi de faptele lor... Domnul si-a intors cu scârbă fata dela dânsü si ingerü s'au depărtat cu groază de ei. Esti searbădă si slăbănoagă... ai suferit toate, tara mea!... Ridică-ti putin capul strivit si cată de vezi... semne s'au ivit pe cer... Furtuna mântuirü a inceput!...

LVIII

Desteaptă-te, patria mea! biruie-ti durerea... E vreme ca să iesi din amortire, semintie a domnitorilor lumü! Astepti oare spre a invia ca stramosü tăi să se scoale din mormânt? Intr'adevăr, intr'adevăr ei s'au sculat situ nu i-ai văzut... Cinge-ti coapsa si ascultă. Ziua dreptătü se apropie... toate popoarele se miscă... căci furtuna mântuirü a inceput!

LIX

Nu ti s'a zis oare prin gura unei slugi a Domnului: "Dumnezeul părintilor vostri se va indura de lacrimile slugilor sale si va scula pe unul dintre voi, care va aseza pe urmasü vostri iarăsi in volnicia si puterea lor de mai nainte"!

LX

Deci timpul sosit-a! Semne s'au ivit pe cer... pământul s'a clătinat de bucurie... un blestem grozav s'a auzit despre apus si toate popoarele s'au desteptat!...

LXI

Cinge-ti coapsa, o tara mea... si-ti intăreste inima... Miază-noapte si miază-zi, apusul si răsăritul s'au luat la luptă... urlă vijelia...

Duhul Domnului trece pre pământ!...

ALECU RUSSO
— 1850 —

FĂT FRUMOS

Simbol etern al marilor impliniri românesti, Făt-Frumos este oglinda ingerului păzitor hărăzit de Arhanghelul Mihail neamului nostru.

Din tainele Cerului, el a coborit in legendă ca să fie aproape de sufletul si năzuintele noastre.

Privirea lui senină, voevodală, străjue veacurile. Puterea lui de fier sfarmă toate impotrivirile răului.

El creiază si stăpâneste momentele de luptă si biruintă ale românilor.

Din munti si-a făcut cetate eternă, din codrii oaste viteazǎ.

De fiecare brazdă de pământ românesc, se leagă numele lui. Situat in centrul fântei neamului, el dă sens si viată destinului nostru in istorie.

Dusmanii lui de moarte, sunt toti balaurii pământului, smeii si duhurile rele toti spânii si oamenii rosii.

Cu acestia se luptă eroic de milenii si pe acestia ii sdrobeste sub palosul său impărătesc.

Astăzi, lupta lui Făt-Frumos, se indreaptă impotriva celui mai mare dusman al neamului românesc: bolsevismul.

Milioanele de tărani din tara Daciei, pe el il asteaptă. Pe el il caută privirile desnădăjduite ale copiilor, cari se sting in satele noastre osândite de păgâni.

Sub stindardul lui nemuritor, neamul românesc va porni mâine spre biruintă.

D. DUMBRAVA

ARHANGHELUL MIHAIL

(Continuare din pag. 1)

...Iată stau la usă si bat. Dacă aude cineva glasul meu si deschide usa voi intra la el, voi cina cu el si el cu mine...

...Celui ce va birui ii voi da să mănânce din mana ascunsă, si-i voi da o piatră albă; si pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l stie nimeni decât acela care-l primeste..."

Eu Ioan am auzit si am văzul toate acestea. Si după ce le-am auzit si le-am văzut m'am aruncat la picioarele ingerului care mi le infătisa ca să mă inchin lui. Dar el mi-a zis: "Fereste-te să faci una ca aceasta. Eu sunt un impreună slujitor cu tine... Inchină-te lui Dumnezeu."...

In Phrigia la Colosses (Chône) Arhanghelul Mihail apare să intoarcă apele râurilor pe care păgânii le revarsă peste biserica pustnicului Archippe intr'o zi de 6 Septembrie din primele veacuri ale crestinătătii.

In jurul anului 314 i se arată impăratului Constantin cel Mare spunându-i:

"Eu sunt Mihail, Căpetenia Legiunilor Ceresti si protectorul credintei crestinilor; când luptai contra tiranilor eu am biruit prin armatele tale." — (Nicephore).

La sfârsitul secolului 6 el apare Sfântului Grigore in fata mausoleului lui Adrian din Roma. — (Baronius).

Veacuri intregi răsunară cântecele de slavă care-au invăluit această minune.

Astăzi bronzul si marmora albă stau mărturie clipei aceleia.

Către anul 600 când valuri de barbari se revărsau dinspre soare răsare, se arată Arhanghelul Mihail lumii prin intoarcerea săgetü si rănirea lui Gargan din Siponte păstorul muntilor Apenini care a cutezat să urce până in preajma locului său tăinuit. Muntele unde s'a săvârsit minunea luă numele de Gargan si aci Ingerul lui Dumnezeu isi păstră sălasul său loc de inchinăciune mărturisit oamenilor prin Laurent al Sipontului căruia i s'a arătat in aceeasi vreme.

Pelerinii intregii lumi urcară stâncile către sanctuarul minunii. Inimile bătură cu putere nouă. Sufletele se reintremară. Retras in taină Arhanghelui lăsa omului amintirea fiintei sale drept călăuză.

In anul 708 de trei ori El se arată lui Aubert slujitorul altarului din Avranches si neobositul părinte al crestinilor care isi duceau viata lor retrasă in pădurile Muntelui Tombe dintre Normandie si Bretagne.

Primind semnul mâinii Arhanghelului pe fruntea sa, porni Aubert să clădască sanctuarul vestit.

Pe urmele sale munca n'a incetat.

Muntele Tombe deveni prilej de năzuintă si crez. Generatie după generatie veneau să se lupte cu piatra si cu trăsnetele. Surparea stâncilor si reclădirea lor dădea sens pavelic urcusului. Sfintenia invălurea pe om si Arhanghelul cobora in minuni.

Iată cum neamurile s'au recules in venerare si zel.

Arhanghelul Mihail a fost tărmul de lumină in care constiintele neamurilor s'au intâlnit. Peste tot acolo unde el si-a ales sălasul omenirea si-a răscolit trecutul, prezentul si vütorul in rugăciune si legamânt. Duhul lui a străbătut pământul cercetând in ramurile fiecărei inimi omenesti mugurii tainici ai biruintelor sale. Voia lui s'a impletit cu sufletul popoarelor si impăratilor care s'au radicat până la el.

Dela luptele imperiului de răsărit cu păgânătatea si până la cruciade si dela cruciade până in zilele noastre, numele său a fost purtător de jertjă si biruintă.

In fata icoanei lui urmasii lui Constantin cel Mare, impăratii Iustinian, Vasile si Leon isi fac legământul de luptă.

Sufletul Romei ridică spre cer sanctuarele dela Pavia, Ombria, San Salvadore, Toscane, Spolete si Perouse prefăcând Italia intr'o mare de pelerini.

Depe tărmurile Bosforului si pană in Alexandria si Etiopia si depe culmile Carpatilor până in adâncul stepelor răsăritului veacurile au trăit intruchiparea lui.

Impăratü Otton I si Conrad II ai Germaniei invoacă ocrotirea Arhanghelului Mihal. Eduard Le Confesseur al Angliei si Lambert al Belgiei mărturisesc acelas nume. Regii Frantei dela Charlemagne până la Philippe August si Saint Louis, domnesc in constiinta că slujesc pe Arhanghel.

Si in cea mai grea clipă a acestei tări Arhanghelul apăru ca să o salveze printr'o minune. Acesta fu momentul Jeannei D'Arc fiica Lorenei. Ea mărturiseste in fata judecătorilor ei: ... "J'avais treize ans ou environ. C'est la première voix que j'ai eue. Saint Michel m'apparut alors. Je le vis devant mes yeux. Il n'etait pas seul, mais accompagné des anges du ciel...

Le juge. — Comment avez-vous connu que c'était Saint Michel?

Jeanne. — Il me l-a dit, et il m'a parlé le langage des anges.

Le juge. — Avez-vous vu Saint Michel et les anges corporellement et réelement?

Jeanne. — Je les ai vus des jeux de mon corps aussi bien que je vous vois. Et quand ils s'éloignaient de moi, je pleurais et j'aurais bien voulu qu'ils m'emportassent avec eux...

Je baisais la terre sur laquelle ils etaient passés..."

Arhanghelul i-a spus Jeannei D'Arc:

"Leve-toi et va au secours du roi de France et tu lui rendras son royaume..."

In inchisoare Jeanne marturiseste:

..."J'ai entendu sa voix hier et aujourd'hui le matin..."

Le juge. — Et que vous a-t-il dit?

Jeanne. — ...Il m'a dit encore: "...Prends tout en gré; n'aie pas trop grand souci de ton martyre; tu viendras finalement au royaume du Paradis." — (S. Gasnier).

Si martira Frantei se sfinse mistuită in flăcări de rug soptind ca o ultimă mărturie: "Mon Archange, Mon Archange".

Duhul ei străjui peste regii Charles VII, Louis XI, François Ier, Henri IV si Louis XIV.

Sub ei luară fiintă Ordine de Cavaleri si Frătii de Cruce (Confrèries de la Croix) sub efigia Arhanghelului Mihail.

Franta s'a ridicat astfel in lume ca o zare de glorie a trecutului.

In anul 1457 chipul Arhanghelului Mihail flutură pe steagurile carpatice ale lui Stefan Vodă cel Sfânt domnul Românilor.

In cei 47 de ani ai săi de domnie prin 36 de biruinte contra păgânilor si 36 de sanctuare a preamărit el numele ocrotitorului său ceresc.

Acelas steag fu dus mai departe in veac de către Mihai Viteazu marele infăptuitor al unirii Tărilor Românesti din secolul al 16. Biruintele sale s'au infătisat crestinătătii ca minuni ale Arhanghelului Mihail. Incât istoricü din timpul său spun că "in mintea popoarelor crestine s'a format incet, incet părerea că, cu prea putină schimbare de cuvinte s'ar putea aplica foarte bine lui Mihai vechea cântare de biruintă a bisericü: — Lăudati si preamăriti pe toti ostasii iar mai presus de toti pe Mihai căpetenia ostilor invingătore." — (Ioannis Bisselli).

Viscol de lumină neinserată, astfel a coborât Arhanghelul Mihail in istorie să stăpânească veacurille din culmi tăinuite de munti.

El a biruit prin neamuri ca să implinească voia lui Dumnezeu.

Ingerii lui stau de veghe fiecărei natiuni.

El coboară din adânc de legendă ca să-si implinească destinul si misiunea. Destinul si misiunea fiecărui popor care sunt tendintele eterne ale acestor trimisi ai Arhanghelului.

Si neamurile se impacă intre ele atunci când ascultă de ingerü lor le pază care primind lumina de sus se impacă in tendintele lor eterne.

Neamurile se frâng unele pe altele, atunci când Lucifer stă piatră de incercare in calea lor.

In clipa aceea Arhanghelul Mihail intervine necrutător in lupta lui contra răului care tine dela inceputul vremurilor până astăsi si până in ceasul din urmă când se va implimi numărul celor alesi. Spada lui vesnică atinge cu lumină vie fruntea biruitorului. Si biruintele sale sunt vesnice.

Biruitorü sub semnul său infrâng moartea prin moarte.

Viteazul Neamurilor, Arhanghelul Mihail veghează astăzi din locul său de taină asupra lumü.

Neamurile frânte de suferintă asteaptă ingenunchiate eliberarea.

8 Noembrie 1947, zi de reculegere la răspântie de vremuri apocaliptice.

Robia, foametea si pustietatea bântuie tările.

Lanturile zăngănesc si sângele curge in ocnele inghetate ale Siberiei.

Tu, neam al nostru românesc, esti sortit la cea mai mare osândă.

Dar nu uita că din legendă si minune te-ai ridicat.

Din legenda si minunea lui Făt Frumos.

Nu uita că Salvatorul tău va fi Arhanghelul Mihail.

Pentrucă osânditorul tău este Lucifer.

Deaceea biruinta ta va veni. Biruinta care ti-a fost vestită de martirii tăi.

La ceasul acela Neamurile pământului odată cu Ierarhiile cerului vor striga: "MI-HA-EL?", "MI-HA-EL?":

"Cine e ca Dumnezeu?", Cine e ca Dumnezeu?".

ZAMFIR TULNICERU

Figuri din Isto

Mircea cel Bãtrân

1386-1418

Print de legendă si cruciad statornic la "poarta invaziunilor", numele său ca un balsam al unor vremi mai bune, sta treaz in inimile tuturor crestinilor secolului 14. Era numele de care se lega speranta acelor zile grele de chin si de intuneric.

Momente crâncene se apropriau in pasi repezi

In afara granitelor Tărŭ Românesti, nu se găsea decât ruină, desnădejde si moarte.

Bulgaria isi pierduse toată puterea de rezistenta după infrangerea dela 'VELBUZD in 1330. Serbia care atinsese apogeul său sub Stefan Dusan (1332-1356), era acum in primejdie. In urma infrângeriior de pe MARICA din 1371 Balcanul căzu sub dominatiunea Sultanilor expansionisti.

De nicăeri nicio sperantă de ajutor.

Mirceá doar mai trezea in sufletele celor năpăstuiti o licarire de sperantă că se vor mai vedea odată descătusati. Armatele sale au luat parte la bataiia dela COSSOVO.

In 30 Octombrie 1394 Baiazid trecând Dunărea ca să-l subjuge tara, Mircea il infrânge in memorabila luptă din miastinile dela ROVINE in Oltenia pe Dunăre.

"Europa Occidentală era atunci extrem de neliniștită de inaintarea turcă, dar din nenorocire dorinta ei de ajuta pe crestinii din orient fu contrariată de ambitiunile politice. (R. W. S. Watson).

In 1395, Mircea respinse atacurile turcesti la Turnu Măgurele. (Micul Nicopol).

In 1396 el participă la cruciada europeană dela NICOPOLE pe tărmul drept al Dunărŭ. In cronicile turcesti nu intâlnim de cât cuvinte de admiratie pentru rolul ce ka avut domnul român in această bătălie. După 'mărturisirea lor, Mircea a fost "princeps inter christianos fortissimus et acerrimus". — (Leunclavius).

In 1397 Mircea respinse o nouă invazie pe tărmurile Ialomitei.

In 1402 având loc atacurile mongole, sultanul Baiazid fu invins si făcut prizonier de către Timurlenk in urma bătăliei dela Angora. Moartea sa in captivitate avu ca urmare un lung răsboi civil intre fii săi.

Mircea fu singurul print crestin care a luat parte activă la aceste lupte pentru a impiedica consolidarea fortei de expansiune ce constituia un imens pericol pentru toate tările din sud estul si centrul Europei. Astfel "intre anii 1402 si 1407 când armatele sale pornesc din 'puternicele cetăti pe care el le poseda pe malul drept al Dunării in Bulgaria si in Dobrogea." (Jiricek). Apoi in 1409 când dă ajutor lui Musa contra lui Soliman, stăpânul părtŭ europene a imperiului.

Cu toate certurile pentru ocuparea tronului turc, n'a fost posibilă nicio contra ofensivă din partea tărilor subjugate.

In acest timp protejatul lui Mircea, Musa, fu dărâmat de către Mohamed I.

Mircea pierdu Dodrogea care căzu sub stăpânirea acestuia. (1417).

De atunci ea rămase inscrisă in stema veacurilor:

"Io Mircea. le bien fidéle, au Christ Dieu que je venère, et prince régnant, possédant et dominant, par la grâce de Dieu, tout le pays de Ungro-Valachie et les regions audelà des monts et aussi vers les parties tartares et Amlash et le duché de Fagarash et le Banat de Severin et les deux rives de tout le Danube jusqu'à la mer et maitre de la cité de Dârstor." — (C. Noe et M. P. Spineni).

El se sfârseste in anul 1418.

Pentru credinta sa, pentru curajul său, pentru dragostea sa de neam si lupta sa in duh cruciat, intreaga crestinătate i-a asternut pe frunte lauri eternei glorificări.

Dela COZIA sufletul lui se revarsa azi peste tară. In fata moastelor lui Românii trăesc moment de reculegere.

Si dinspre câmpurile sale de bătălie freamăt de codru mărturisseste clipa când el sta in fata cotropitorului:

—"O tu nici visezi, bătrâne, câte in cale mi s'au pus!
Toată floarea cea vestită a integului Apus...
Si din crunta-mi vijelie tu te aperi cu-un toiag?
Si purtat de biruintă să mă mpiedic de-un [mosneag?—'
—"De-un mosneag, da, impărate! Căci mosneagul [ce privesti
Nu e om de rând, el este Domnul Tărŭ Românesti..."

Si abia plecă bătrânul... Ce mai freamăt, ce mai [sbucium
Codrul clocoti de sune si de arme si de bucium
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra'ntunecoasă...
Si ca nouri de aramă si ca ropotul de grindeni
Orizontu'ntunecându-l, vin săgeti de pretutindeni...
In zadar striga'mpăratul ca si leul in turbare
Umbra mortii se intinde tot mai mare, tot mai mare...] (Eminescu)

AL. SILISTREANU

Constantin Brâncoveanu

((1688 — 1714)

..."La 1762, venind domn iarăsi Grigore Ghica si in urmă Duca Rumeliotul, Grecii se imultiră si intrigile si impilarea pământenilor incepură... Aceasta nu tinu mult căci la 1679, Serban Cantacuzino se urcă pe tron. In domnia acestuia si a succesorului său Constantin Brâncoveanu intrigile Grecilor se curmară si tara se linisti si incepu a se intemeia.

Grecii atunci văzând că tara le scapă din mână, se gătiră să dea o lovitură hotărâtoare.

Unele din familiile fanariote precum Mavrocordatii, aflându-se in mare influentă la Poartă, intrigară, si in doi ani capetele Brâncovenilor, Cantacuzinilor, Văcărestilor, Dudestilor căzură sub săcurea otomană si fanariotii dobândiră pe seamă-le cu hotărâre tronul românesc." (Nicolae Bălcescu).

In această pagină neagră a istoriei românesti a strălucit ca un isvor păstrător de lumină numele domnitorului martir Constantin Brâncoveanu.

Coborâtor din bătrâna dinastie a Basarabilor el isi inchină patriei si crucii cei 26 de ani ai săi de domnie in epoca grea a vasalitătii si fanariotismului.

Intreaga Europă trecea atunci prin mari incercări. Răsboaiele nu mai conteneau: In Serbia pentru cucerirea Belgradului, in Rusia si Polonia odată cu ridicarea lui Carol XII, pe teritoriul românesc intre Rusi si Turci. Conflictele dintre imperialisme sfârseau in dezastre ca cel dela Poltawa si Stănilesti sau in moment de acalmie inselătoare ca pacea dela Karlowitz.

In aceste vremuri de sbucium Brâncoveanu s'a legat prin legământul strămosilor săi să-si pună fiinta sa temelie năzuintelor neamului său al cărui drum prin veacuri de umbră il presimtea.

El a păzit viata poporului românesc la ora aceea prin spiritul său de pătrundere cu care a stăpânit evenimentele. El a apărat credinta străbună prin actiunea sa din Transilvania in momentul ruperii celor câtiva episcopi români de biserica ortodoxă. Constantin Brâncoveanu a luptat contra venitùrilor din Fanar care uneiteau pentru dărâmarea domniilor pământene, care uneiteau impotriva viitorului neamului românesc. Acesti fanarioti prin miselie l-au doborât. Acesti fanarioti despre care insusi un grec Zaloni scrie: "Paginile istoriei Moldovei si Valahiei de vor fi scrise de o mână tare, nepărtinitoare si independentă, vor fi pline de actele arbitrare ale acestor noui despoti. Nenorocitii locuitori ai acestor provincii, vor trebui să se inspăimânte numai la auzul numelui de Fanar si Fanariot".

Prin intrigă si trădare ei strânseră in taină cercul dusmanilor in jurul pasnicului domnitor in clipa când el urca ultima treaptă a constiintei nationale. In clipa când el "preocupat de ideea restaurării Daciei" (S. Mehedinti), mărturisea cea din urmă zare a idealului său.

Grecul Mihail Rakovitză se oferi să joace rolul de Iudă.

In 4 Aprilie 1714 emisarul Aga Mustafa intra prin surprindere cu un detasament pe portile palatului domnesc din Bucuresti, si aruncă o batista neagră pe umerii domnitorului declarându-l "mazil".

Fu răpit cu toată familia sa si aruncat in vestita temnită a torturilor, "Cele sapte turnuri", depe malul Bosforului.

Conditia eliberării era ca să = si lase credinta crestină.

Chinurile durară până in clipa executiei care avu loc intr'una din pietele publice ale Constantinopolului. Istoricul S. Watson scrie;... Un voyageur français a laissé un recit émouvant de cette exécution. Le plus jeune fils de Brâncoveanu, âgé de seize ans, terrifié par la sort de ses parents, offrit d'embrasser l'islamisme pour avoir la vie sauve; "sur quoi son père, le reprenant et l'exhortant à mourir mille fois, plutôt que de renier Jésus-christ pour vivre quelques années de plus sur la terre, il dit au bourreau: "Je veux mourir chrétien; frappe! "et aussitôt celui-ci lui trancha la tête, comme aux autres. Enfin il décapita le père. Aprés quoi les corps furent jetés dans la mer..." (La Mottraye, Voyage en Europe et en Asie 1717).

Astfel a primit martiriul domnitorul român Constantin Brâncoveanu. Sufletul său s'a păstrat, lumină vie, in candela neamului care trebui să străbată de atunci multe veacuri prin umbra istoriei.

Figura lui fu pentru toti românii reazim si reconfortare.

Astăzi pe zări de legendă, din muntii Carpati, se ridică mai vie ca oricând' această figură de sfânt invăluriță in orbitoarea-i aureolă a jertfei.

Preot Pavel Dragomirescu.

Tudor

— 1821 —

de IANCU HUREZEANU

După moartea lui Constantin Brâncoveanu principatele românesti căzură victimă regimului domniilor fănariote.

Fără credintă si fără morală, dar cu puterea firmanului sultanilor in gândul de a făuri in Carpati o colonie a lor de sprijin si exploatare, fanariotii pustiiră tara de avutŭ si sugrumară sufletul neamului. Ei erau hotărâti ca prin orice metodă să-si implinească telul ascuns.

Si isi desvăluiră acest tel in anul 1821 când grecul Alexandru Ipsilanti veni in plaiurile carpatice să inroleze neamul românesc sub steagurile Eteriei.

(*Continuare in pag. 7*)

Boere

Si iată că s'au slobozit săgeti
Ca din spărturi de slăvi să curgă [soare...
In urma lui ostirile de geti
Treceau călare.

Doar capul de balaur il zăreai
Străpuns de lance pe regeasca-i [tundră...
Sub ochŭ lui si primăvara'n plai
Crestea mai mândră.

Si Dunărea-l
Că'n larg dur
Sorbea din za
Cuminecare.

Zorea dint'un
Pământului d
Urca din vrem
Si nemurire.

DEC

In forul impăratilor din Roma, dăinue peste vremi, vestita columnă ridicată de Traian. Iată un monument săpat in piatră, care inchide in el o taină.

Marturia unui tre
ternut uitarea om

"Cette colonn

MIHAI V

1593

Domnitor al reintegirii neamului românesc, Mihai Viteazu a luminat zările secolului al 16 ca o aparitie supranaturală, ca un mit.

paza si dădu foc. Punea
care bântuiau tara.

Din al doilea an de d

"Le prince roumain devint sujet d'epopée pour les nations chrétiennes de l'est de l'Europe." (Stavrinos).

"De la presqu'ile des Balkans, où ses exploits passaient pour miraculeux, sa célébrité conquit l'Italie et arriva jusqu'en Espagne (Lope de de Vega le mit en scène). L'empereur Rodolphe d'Habsbourg l'appela "un autre Alexandre le Grand", tandis que l'historien allemand Bissellus invoca à son sujet L'ARCHANGE MICHEL." (S. Mehedinti).

Intrat in constiinta intregului neam românesc prin minunea care-l scăpă dela moartea călăului, Mihai isi incepu domnia printr'o faptă de pedepsire cruntă a a jefuitorilor de tară. El il strânse pe toti acestia la o reuniune chiar in palatul domnesc, intări

H O

17

"Rusticus praeter mercedem laboris nihil plus habet", era deviza sistemului feudal al imperiului Austro-Ungar care stăpâni atâtea veacuri peste Transilvania, leagănul românismului.

Robi pe pământurile lor strămosesti, românii ardeleni trebuiau să lucreze astfel fără odihnă plătind dijmă in natură nobililor de neam străin care'ii subjugau. Neavând personalitate juridică, ei nu puteau nicio plângere să adreseze justitiei.

Marii nobili bucurându-se de "jus gladii", iar micii nobili nerăspunzând

pentru moartea unu
galbeni amendă, p
purtat prin teroare
nedreptate, Iată ce
urma insusi unguri
mere despre români

"Il n'y a pas de p
sort puisse être comp
ple roumain.

Force par le go
à l'union avec Ro
moyens imaginables

Români din America, «sunati din trâmbite alarma. Sunati din toa
ne vând, Români, strigati cu înfrigurare ca pe potecile

ria Românilor

bista

ise'n suflet
[psalti,
imperiu tot mai
[mare
nuntilor inalti

r intr'alt hotar
tainică privire...
cobora din har

Si-asa, luceafăr, ne'ntinat de nor,
Clădindu-si duhul, piatră pentru
[lege,
Trecea prin veac mereu biruitor
Viteazul rege.

Cântau Carpatü'n urmă-i: Lerui
[Ler...
Si-n culmi zăpada-si flutura
[batista,
Pe când vultanii'n sbor scriau pe
[cer
Boerebista!

TUDOR DAVA

EBAL

de MIHAIL SUCEVAN

peste care s'a as-
ră.

n'est-elle pas, en effet, le monument le plus ancien et le plus glorieux de l'histoire de Roumains? Les 2.500 figures qui se meuvent dans cet immense bas-relief, ne sont-elles pas encore vivantes? Cette sculpture historique ne reproduit-elle pas avec une fidélité remarquable, les types, les costumes, les détails de la vie des Roumains de notre époque? N'est-elle pas l'unique monument qui rappelle les Daces disparus?...

Elle évoque l'histoire mouvementée des siècles d'invasions, de luttes, de servitude q'eut à subir cette nation, le courage, l'énergie qu'elle déploya à defendre sa nationalité, a conserver jusqu'à nos jours sa langue, ses moeurs, son caractère originel. Tous ces souvenirs, tous les sentiments d'étonnement admiratif que réveille cet long passé mêlé de gloire et de misères, deviendront, comme nous le verrons plus loin, autant de titres à l'intérêt et à la sympathie des grandes puissances de l'Europe, lorsqu'au Congrès de Paris ces populations revendiqueront, au nom de leur antique origine, le droit à l'existance et à l'indépendance." — (James Caterby).

Ce mister invăluie acest monument istoric, dându-i sens si viată?

Decebal regele Dacilor. Luptă si biruinta lui. Mândria carpatică a neamului său, care n'a cunoscut infrângeri.

Drept si neinfricat ca un munte, s'a ridicat din inima Daciei eterne, cutremurând istoria. In sufletul lui s'au strâns toti regü daci, din negura vremilor, cu toate luptele si biruintele lor, dela legendarul rege Troian, pe care-l cântă si astăzi in plugusoarele lor tăranü din Carpati, până la Bunul Dromichete si Marele Boerebista si dela Sarmis până la Rodes, Costio, Ziraxe, Daphix, Dicome si Durai.

La inceput, Dacü, s'au războit cu diverse triburi barbare din vecinătatea lor, pe care le-au supus. Au purtat numeroase răsboaie cu Egyptenii, Persii, Macedonenii si Romanii.

Spre anul (50 i.d.H.), puterea dacilor crescuse considerabil. Boerebista organizându-si temeinic armata intinse mult hotarele tărü. Cuvântul lui era ascultat din Carpati până la Bug si Marea Adriatică si din muntü Alpi până'n Macedonia si Iliria.

Iată cum ii descrie vestitul poet roman Horatiu in versurile sale:

"Paene occupatam sedentionibus
Delevit Urbem Dacus et Aetiops
Hic classe firmidatus, ille
Missilibus melior sagittis..."

(Quintus Horatius Flacus — Odae L. III. 24,6.)

După expeditia generalului Licinius Lucullus din anul (72-71 i.d.H.), incep noui conflicte extrem de sângeroase intre cele 2 popoare, in cursul cărora romanü au fost invinsi si obligati să plătească tribut dacilor.

Sub domnia lui Decebal, dacii ajung invincibili. Eroismul lor de legendă, le-a asigurat prestigiul in istorie. Toate expeditüle pe care le-au intreprins diferitü generali si impăiati până la Traian, s'au prăbusit sub spada regelui dac.

Decebal, atacă garnizoanele romane din cele 2 Moesü. Domitian este silit să incheie pace cu Decebal, rămânând tributar Daciei (89 d.H.) si obligat să trimită ingineri si lucratori specialisti, pentru constructü de drumuri si fortificatü.

Decebal, avea o armată foarte bine organizată si numeroase intărituri din piatră, pe culmile muntilor si in jurul capitalei. El transformă tara intr'un imens transeu de luptă, impotriva oricărul atac dusman. Soldatü lui, trăiau in constünta luptei si misiunü neamului dac.

Dacü, erau hotăriti să facă orice sacrificü pentru a-si apăra pamântul, obiceiurile si credinta in nemurire.

In anul (101 d.H.), Traian isi concentrează trupe numeroase in Serbia, de unde străbate cu mari greutăti in Banat. Gândul lui de a supune Dacia, nu s'a implinit. Prin pacea care se incheie la Sarmisegetuza, Decebal isi păstrează mai departe toate atributele lui de rege al dacilor. Traian părăseste tara desamagit de rezultatul luptei, pentru ca să revie cu mult mai târziu (105-106 d.H.), cu o nouă incursiune asupra acestui neam de viteji.

Trecând Dunărea si sprijinit pe trupele sale foarte numeroase, Traian străbate cu multe sacrificü până sub zidurile Sarmisegetuzei, lovindu-se la tot pasul de pieptul si sulitele dacilor.

Romanii au avut imense pierderi de trupe incât insusi Traian si-a scos hainele acoperind ră-

(Continuare in pag. 6)

VITEAZU

1601

de Prof. GRIGORE BANU

păt astfel fără delegilor

nnie el porni lupta contra vasalitătii. Si iată că după un secol si jumătate dela Vlad Tepes, anul 1594, o primă armată crestină pătrunde in Bulgaria in chip fulgerător:

"C'est l'armée d'un prince roumain. Michel le Brave prince régnant des pays Roumains. Au cours de l'hiver de cette année, les armées de Michel le Brave et d'Áron prince de Moldavie, ont franchi le Danube sur la glace, ont brulé Hârsova, Silistra, et Turtucaia en Dobroudja, puis Roustchouk, Sistov, Nicopoli, Créhova, Kazgrad et d'autres villes encore..." (C. Jiricek).

"Cette intervention de l'armée roumaine provoqua une sérieuse revolte bulgare ayant son centre à Târnovo où fut poclamé un tzar se disant descendant de Chichman ancien tzar de Târnovo. En même temps un détachement d'environ 2000 révoltés serbes occupait Sofia pour quelque temps..." (N. Bălcescu).

(Continuare in pag. 6)

RIA

4

de DUMITRU DOGARU

iobag decât cu 40
poporul român era
din nedreptate in
serie cu veacuri in
l Barthelemy Sze-

euple dont le triste
aré à celui du peu-

vernement autrich
me, grâce à tous
d'oppresion morale et à la force armée, il voit ses églises fermées, ses enfants privés du baptême, les couples se marient sans benediction et les morts sont enterrés sans office...

Il n'a pu en aucune direction s'affirmer et se développer selon son gênie.

Aussi est-il demeuré comme un arbre superbe, plein de vie, au feuillage abondant; mais parmi ses sombres blanches aucune fleur n'a réussi à s'épanouir et aucun fruit n'a pu murir..."

Iosif II in calitate de adjutant al mamei sale Maria Thereza, scrie dintr'o

(Continuare in pag. 6)

Iancu

— 1848 —

de SEVER MOROSAN

Acum 100 de ani, Avram Iancu, stăpânea constiinta colectivă a neamului românesc. Momentul revolutiei din 1848, este simbolul luptelor milenare, pe care le-au purtat românii impotriva tuturor tendintelor de nimicire ale dusmanilor.

Despotismul latifundiar al magnatilor, acaparase toate centrele de viată economică, din Transilvania. Asupritorii tiranici, ii aruncă pe tărani in cea mai neagră umilintă, exploatându-i fără milă. Munca istovitoare si tot felul de corvezi, in folosul fermierilor venetici, nu se mai sfârsiau.

Sovinismul maghiar, urmărea prin toate metodele, desnationalizarea si nimicirea elementului românesc. (Continuare in pag. 6)

Vlad Tepes

(1456 — 1464)

de GHEORGHE CRISAN

Print al vitejiei si al dreptătii, Vlad Tepes a rămas in istorie ca o sabie necrutătoare intru apărarea vietii neamului românesc.

Prin energia lui fără seamăn cu care s'a ridicat impotriva răului, a cutremurat tara dela un capăt la altul. Astfel a reusit el să insufle epocii sale o notă aparte, un duh nou. Vlad Tepes a avut constiinta că restabileste ordinea ce trebuia să ducă la implininea rosturilor neamului românesc. Deaccea el a pornit fără milă cu sabia in mână sa nimicească păcatele care frângeau această ordine. A rămas in legendă asprimea cu care el pedepsea.

"Istoricul grec Chalcocondylos povesteste că un prizonier român mărturisi răpitorilor săi că se teme numai de o singură moarte. De moartea ce i-ar pregăti-o Vlad Tepes.

Astfel el preferă să fie executat decât să trădeze secretele domnului său.

Sultanul Mahomed comentă acest fapt: "Un homme qui peut inspirer un telle crainte à ses sujets serait capable d'accomplir des prodiges à la tête d'une grande armée." (Engel).

Vlad Tepes prezenta pentru telurile de expansiune spre Europa ale lui Mahomed Cuceritorul, o piedică si un pericol strategic. Relatiile de prietenie ale domnului Tării Românesti cu regele Matias al Ungariei si cu Stefan Vodă căruia ii dădu ajutor militar la suirea pe tronul Moldovei, fură dezaprobate de către sultan. Acesta era dominat de teama că Vlad Tepes prin vederile si curajul său ii va nărui chiar planurile asupra Balcanilor. Mai ales după cucerirea Serbiei din anul 1459, care prezenta o situatie nestabilă si amenintătoare. Această teamă era indreptătită deoarece Vlad Tepes in scurt timp porni cu hotărâre pe drum de luptă.

Prima măsură a sa fu considerată ca o declaratie de răsboi: refuzul plătii tributului de 10000 ducati si 500 de copii anual.

(Continuare in pag. 7)

Stefan Vodă

1457-1504

de NECULAI NOVAC

Intr'o vreme când Altarul Mântuitorului era in primejdie, intr'o vreme când se cutremurau asezările lumii, a fost hărăzit neamului românesc ca din mijlocul său să isbucnească flacără de sperantă dătătoare de noui puteri, Stefan Vodă.

El apare in istorie ca purtător al steagului Arhanghelului Mihail.

Răsboinic cumplit crescut in duhul nemuritorilor daci, avea sădită in inimă constiinta că e apărător al neamului românesc, apărător al Europei si al intregii lumi crestine. Astfel mărturiseste el in anul 1475:

"Notre pays est la porte de la chrétienté, que Dieu a gardée jusqu'ici. Mais cette porte de la chrétienté qui est notre pays, venait à être prise, ce dont Dieu nous garde, toute la Chrétienté serait en grand péril." (G. BRATIANU: Origines et formation de l'unité roumaine).

După un apel al său adresat lumii fără rezultat, el rămâne singur in luptă cu hotărârea totalei dăruiri.

Prima infăptuire a sa fu organizarea, tării. Intări Hotinul cetatea Nistrului. Fondă Orasul fortificat al Orheiului pe acelas mal al Nistrului, apoi Chisinăul capitala Basarabiei ridicat de un consilier al său numit Vlaicu.

In Transnistria organiză asezări românesti iar in sudul Basarabiei dădu inflorire Cetătii Albe si Chiliei.

Deasemenea organiză tinuturile Tighaciului prin răzăsiile celor mai credinciosi si mai viteji moldoveni. Din aceste răzăsii s'au ridicat cu vremea eroii de baladă NOVAC, Gruia, Ghelea, Codreanu, cântati de popor până azi.

In Transsilvania la fel ridică pe români pentrucă puterea sa se intidea si peste muntii Carpati:

"Etienne possédait tout comme Mircea le territoire qui s'étend de la Mer Noire jusqu'à l'ouest des Carpates Orientales; audelà des montagnes, toute la contrée jusqu'au confluent des deux Somes etait sous son pouvoir. de sorte qu'il a même créé à Vad un evéché des Roumains de Transylvanie." (S. Mehedinti).

Stefan clădi pe ideea de elită institutiile sociale si armata sa.

In duhul dragostei sale crestea intreg neamul si cuvântul lui otelea sufetele si pregătea constintele pentru lupte si biruinte.

Anul 1467 aduse primul mare răsboi al său Matias regele Ungariei veni cu ostile sale asupra Moldovei. Trecând Oituzul el se avântă către Bacău si Roman distrugând totul in calea sa. Stefan evită bătălia, obosind pe năvălitor si atrăgându-l până la Baia la sud de Suceava. Aci la 14 Decembrie 1467 domnul Moldovei repurtă strălucita victorie asupra lui Matias care rănit cu mare grentate reusi să-si piardă urma prin codri. După aceea el opri la Nistru năvălirile tătărăsti.

In anul 1473 Mohamed Cuceritorul isi trimise Ostile asupra Iui. Dar Stefan le birui la Râmnicu-Sărat.

In 1474 acelas sultan trimise pe vizirul Soliman Eunucul cu vechiul gând de cucerire. La 10 Januarie 1475 Stefan dă atacul dela Racova pe râul Bârlad la locul cunoscut sub numele de podul Inalt. Patru Pasi căzură in luptă, 100 de drapele fură capturate. In urma acestei lupte scrie cronicarul polon. Matia Miechov:

"O, Etienne, homme prodigieux et triomphant, seul de tous le princes de notre siècle tu as reussi à semporter une si brillante victoire...!"

Papa Sixte IV decernându-i titlul de "Athleta Cristi"

Ii scrie: "Res tuae... tantum claritatis tuo nomine adiderund ut in ore omnium sis et consensu plurimum lauderis."

In anul 1476 insusi sultanul Mahomed luă comanda armatei unei noui invaziuni asupra Moldovei.

(Continuare in pag. 6)

ate puterile. In clípa când dusmanii ne coplesesc si politicianii muntilor în ceasurile de furtună: Patria! Patria! Patria!»

Figuri din Istoria Românilor

Mircea cel Bătrân

1386-1418

Prins de legendă si cruciad statornic la "poarta invaziunilor", numele său ca un balsam al unor vremi mai bune, sta treaz în inimile tuturor crestinilor secolului 14. Era numele de care se lega speranta acelor zile grele de chin si de intunerec.

Momente crâncene se apropriau în pasi repezi.

In afara granitelor Tării Românesti, nu se găsea decât ruină, desnădejde si moarte.

Bulgaria îsi pierduse toată puterea de rezistentă după înfrângerea dela VELBUZD în 1330. Serbia care atinsese apogeul său sub Stefan Dusan (1332-1356), era acum în primejdie. In urma înfrângerilor de pe MARICA din 1371 Balcanii cădeau sub dominatiunea Sultanilor expansionisti.

De nicăeri nicio sperantă de ajutor.

Mircea doar mai trezea în sufletele celor năpăstuiti o licărire de sperantă că se vor mai vedea odată descătusati. Armatele sale au luat parte la batalia dela COSSOVO.

In 20 Octombrie 1394 Baiazid trecând Dunărea ca să-i subjuge tara, Mircea îl înfrânge în memorabila luptă din mlastinile dela ROVINE în Oltenia pe Dunăre.

"Europa Occidentală era atunci extrem de neliniștită de înaintarea turcă, dar din nenorocire dorinta ei de ajuta pe crestinii din orient fu contrariată de ambitiunile politice. (R. W. S. Watson).

In 1395, Mircea respinse atacurile turcesti la Turnu Măgurele. (Micul Nicopol)

In 1396 el participă la cruciada europeană dela NICOPOLE pe tărmul drept al Dunării. In cronicile turcesti nu întâlnim de cât cuvinte de admiratie pentru rolul ce l-a avut domnul român în această bătălie. După mărturisirea lor, Mircea a fost "princeps inter christianos fortissimus et acerrimus" — (Leunclavius).

In 1397 Mircea respinse o nouă invazie pe tărmurile Ialomitei.

In 1402 având loc atacurile mongole, sultanul Baiazid fu învins si făcut prizonier de către Timur-lenk în urma bătăliei dela Angora. Moartea sa în captivitate avu ca urmare un lung războiu civil între fiii săi.

Mircea fu singurul print crestin care a luat parte activă la aceste lupte pentru a împiedica consolidarea fortei de expansiune ce constituia un imens pericol pentru toate tările din sud estul si centrul Europei. Astfel "între anii 1402 si 1407 când armatele sale porneau din puternicele cetăti pe care si le poseda pe malul drept al Dunării în Bulgaria si în Dobrogea." (Jiricek). Apoi în 1409 când dă ajutor lui Musa contra lui Soliman, stăpânul părtii europene a imperiului.

Cu toate certurile pentru ocuparea tronului turc, n'a fost posibilă nicio contra ofensivă din partea tărilor subjugate.

In acest timp protejatul lui Mircea, Musa, fu sfărâmat de către Mohamed I.

Mircea pierdu Dobrogea care căzu sub stăpânirea acestuia. (1417).

De atunci ea rămase inscrisă în stema vecurilor:

"Io Mircea, le bien fidèle, au Christ Dieu que je vénère, et prince régnant, possédant et dominant, par la grâce de Dieu, tout le pays de Ungro-Valachie et les regions audelà des monts et aussi vers les parties tartares et Amlash et le duché de Fagarash et le Banat de Severin et les deux rives de tout le Danube jusqu'à la mer et maître de la cité de Dârstor." — (C. Moe et M. P. Spinoni).

El se sfârseste în anul 1418.

Pentru credinta sa, pentru curajul său, pentru dragostea sa de neam si lupta sa în duh crucial, întreaga crestinătate i-a asternut pe frunte lauri eternei glorificări.

Dela COZIA sufletul lui se revarsă azi peste tară. In fata moastelor lui Românii trăesc moment de reculegere.

Si dinspre câmpurile sale de bătălie freamăt de codru mărturiseste clipa când el sta în fata cotropitorului:

—"O tu nici visezi, bătrâne, câte în cale mi s'au pus!
Toată floarea cea vestită a întregului Apus
Si din cruntă-mi vijelie tu te aperi cu-un toiag?
Si purtat de biruintă să mă împiedic de-un
(mosneag?—'
—"De-un mosneag, da, împărate! Căci mosneagu' ce privesti
Nu e om de rând, el este Domnul Tării Românesti..."

Si abia plecă bătrânul... Ce mai freamăt, ce mai (bucium
Codrul clocoti de zgomot si de arme si de bucium
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra'ntunecoasă...
Si ca nouri de aramă si ca ropotul de grindeni
Orizontu'ntunecându-l, vin săgeti de pretutindeni.
In zadar striga'mpăratul ca si leul în turbare
Umbra mortii se întinde tot mai mare, tot mai
mare...) (Eminescu)

AL. SILISTREANU

Constantin Brâncoveanu

((1688 — 1714)

"La 1762, venind domn iarăsi Grigore Ghica si în urmă Duca Rumelistul, Grecii se înmultiră si intrigile si împilarea pământenilor începură... Aceasta nu tinu mult căci la 1679, Serban Cantacuzino se urcă pe tron. In domnia acestuia si a succesorului său Constantin Brâncoveanu intrigile Grecilor se curmară si tara se linisti si începu a se întemeia.

Grecii atunci văzând că tara le scapă din mână, se gătiră să dea o lovitură hotărâtoare.

Unele din familiile fanariote precum Mavrocordatii, aflându-se în mare influentă la Poartă, intrigară, si în doi ani capetele Brâncovenilor, Cantacuzinilor, Văcărestilor, Dudestilor căzură sub săcurea otomană si fanariotii dobândiră pe seamă-le cu hotărâre tronul românesc." (Nicolae Bălcescu).

In această pagină neagră a istoriei românesti a strălucit ca un izvor păstrător de lumină numele domnitorului martir Constantin Brâncoveanu.

Coborâtor din bătrâna dinastie a Basarabilor el îsi închină patriei si crucii cei 26 de ani ai săi de domnie în epoca grea a vasalitătii si fanariotismului.

Intreaga Europă trecea atunci prin mari încercări. Războaiele nu mai conteneau. In Serbia pentru cucerirea Belgradului, în Rusia si Polonia odată cu ridicarea lui Carol XII, pe teritoriul românesc între Rusi si Turci. Conflictele dintre imperialisme sfârseau în dezastre ca cel dela Poltawa si Stănilesti sau în momente de acalmie înselătoare ca pacea dela Karlowitz.

In aceste vremuri de zbucium Brâncoveanu s'a legat prin legământul strămosilor săi să-si pună fiinta sa temelie năzuintelor neamului său si cărui drum prin veacuri de umbră îi presimtea.

El a păzit viata poporului românesc la ora aceea prin spiritul său de pătrundere cu care a stăpânit evenimentele. El a apărat credinta străbună prin actiunea sa din Transilvania în momentul ruperii celor câtiva episcopi români de biserica ortodoxă. Constantin Brâncoveanu a luptat contra venitúrilor din Fanar care unelteau pentru dărâmarea domniilor pământene, care uneltau împotriva viitorului neamului românesc. Acesti fanarioti prin miselie l-au doborât. Acesti fanarioti despre care însusi un grec Zaloni scrie: "Paginile istoriei Moldovei si Valahiei de vor fi scrise de o mână tare, nepărtinitoare si independentă, vor fi pline de actele arbitrare ale acestor noui despoti. Nenorocitii locuitori ai acestor provincii, vor trebui să se înspăimânte numai la auzul numelui de Fanar si Fanariot".

Prin intrigă si trădare ei strânseră în taină cercul dusmanilor în jurul pasnicului domnitor în clipa când el urca ultima treaptă a constiintei nationale. In clipa când el "preocupat de ideea restaurării Daciei" (S. Mehedinti), mărturisea cea din urmă tare a idealului său.

Grecul Mihail Rakovitză se oferi să joace rolul de Iudă.

In 4 Aprilie 1714 emisarul Aga Mustafa intra prin surprindere cu un detasament pe portile palatului domnesc din Bucuresti, si aruncă o batista neagră pe umerii domnitorului declarându-l "mazil".

Fu răpit cu toată familia sa si aruncat în vestita temnită a torturilor, "Cele sapte turnuri", depe malul Bosforului.

Conditia eliberării era ca să — si lase credinta crestină.

Chinurile durară până în clipa executiei care avu loc într'una din pietele publice ale Constantinopolului. Istoricul S. Watson scrie: "Un voyageur français a laissé un recit émouvant de cette exécution. Le plus jeune fils de Brâncoveanu, âgé de seize ans, terrifié par le sort de ses parents, offrit d'embrasser l'islamisme pour avoir la vie sauve; "sur quoi son père, le reprenant et l'exhortant à mourir mille fois, plutôt que de renier Jésus-christ pour vivre quelques années de plus sur la terre, il dit au bourreau: "Je veux mourir chrétien; frappe! "et aussitôt celui-ci lui trancha la tête, comme aux autres. Enfin il décapita le père... Après quoi les corps furent jetés dans la mer..." (La Motraye, Voyage en Europe et en Asie 1717).

Astfel a primit martiriul domnitorul român Constantin Brâncoveanu. Sufletul său s'a păstrat, lumină vie, în candela neamului care trebui să străbată de atunci multe veacuri prin umbra istoriei.

Figura lui fu pentru toti românii reazim si reconfortare.

Astăzi pe zări de legendă, din muntii Carpati, se ridică mai vie ca oricând această figură de sfânt învăluită în orbitoarea-i aureolă a jertfei.

Preot Pavel Dragomirescu

Tudor

— 1821 —

de IANCU HUREZEANU

După moartea lui Constantin Brâncoveanu principatele românesti căzură victimă regimului domniilor fanariote.

Fără credintă si fără morală, dar cu puterea firmanului sultanilor în gândul de a făuri în Carpati o colonie a lor de sprijin si exploatare, fanariotii pustiiră tara de avută si sugrumară sufletul neamului. Ei erau hotărâti ca prin orice metodă să-si împlinească telul ascuns.

Si îsi desvăluiră acest tel în anul 1821 când grecul Alexandru Ipsilanti veni în plaiurile carpatice să înroleze neamul românesc sub steagurile Eteriei.

(Continuare în pag. 7)

Boerebista

Si iată că s'au slobozit săgeti
Ca din spărturi de slăvi să curgă
(mare
In urma lui ostirile de geti
Treceau călare.

Doar capul de balaur îl zăreai
Străpuns de lance pe regeasca-i
(tundră
Sub ochii lui si primăvara'n plai
Crestea mai mândră.

Si Dunărea-i stămise'n suflet
(psalti,
Că'n larg durând imperiu tot mai
(mare
Sorbea din zarea muntilor înalti
Cuminecare.

Zorea dint'un hotar intr'alt hotar
Pământului dând tainică privire...
Urca din vremi dar cobora din har
Si nemurire.

Si-am, luceafăr, ne'ntinat de nor,
Clădindu-si duhul, piatră pentru
(lege.
Trecea prin veac mereu biruitor
Viteazul rege.

Cântau Carpatii'n urmă-i. Lerui
(Ler
Si'n culmi zăpada-si flutura
(batista.
Pe când vulturii'n zbor scriau pe
(cer
Boerebista!

TUDOR DAVA

DECEBAL

de MIHAIL SUCEVAN

In forul împăratilor din Roma, dăinue peste vremi, vestita columnă ridicată de Traian. Iată un monument săpat în piatră, care închide în el o taină. Marturia unui trecut, peste care s'a asternut uitarea omenirii.

"Cette colonne n'est-elle pas, en effet, le monument le plus ancien et le plus glorieux de l'histoire de Roumains? Les 2 500 figures qui se meuvent dans cet immense bas-relief, ne sont-elles pas encore vivantes? Cette sculpture historique ne reproduit-elle pas avec une fidélité remarquable, les types, les costumes, les details de la vie des Roumains de notre époque? N'est-elle pas l'unique monument qui rappelle les Daces disparus?

Elle évoque l'histoire mouvementée des siècles d'invasions, de luttes, de servitude q'eut à subir cette nation, le courage, l'énergie qu'elle déploya à defendre sa nationalité, a conserver jusqu'à nos jours sa langue, ses moeurs, son caractère original. Tous ces souvenirs, tous les sentiments d'étonnement admiratif que réveille cet long passé mêlé de gloire et de misères, deviendront, comme nous le verrons plus loin, autant de titres à l'intérêt et à la sympathie des grandes puissances de l'Europe, lorsqu'au Congrès de Paris ces populations revendiqueront, au nom de leur antique origine, le droit à l'existance et à l'indépendance." — (James Caterby).

Ce mister învăluie acest monument istoric, dându-i sens si viată?

Decebal regele Dacilor. Luptă si biruinta lui. Mândria carpatică a neamului său, care n'a cunoscut înfrângeri.

Drept si neînfricat ca un munte, s'a ridicat din inima Daciei eterne, cutremurând istoria. In sufletul lui s'au strâns toti regii daci, din negura vremilor, cu toate luptele si biruintele lor, dela legendarul rege Troian, pe care-l cântă si astăzi în plugusoarele lor tăranii din Carpati, până la Banul Dromichete si Marele Boerebista si dela Sarmis până la Rodes, Cotiso, Ziraxe, Daphix, Dicome si Durai.

La început, Dacii s'au războit cu diverse triburi barbare din vecinătatea lor, pe care le-au supus. Au purtat numeroase războaie cu Egyptenii, Persii, Macedonenii si Romanii.

Spre anul (50 î.d.H.), puterea dacilor crescuse considerabil. Boerebista organizându-si temeinic armata întinse mult hotarele tării. Cuvântul lui era ascultat din Carpati până la Bug si Marea Adriatică si din muntii Alpi până'n Macedonia si Iliria.

Iată cum îi descrie vestitul poet roman Horatiu în versurile sale:

"Paene occupatam sedentionibus
Delevit Urbem Dacus et Aetiops
Hic classe firmidatus, ille
Missilibus melior sagittis..."

(Quintus Horatius Flacus — Odae L. III 24.6.)

După expeditia generalului Licinius Lucullus din anul (72-71 î.d.H.), încep noui conflicte extrem de sângeroase între cele 2 popoare, în cursul cărora romanii au fost învinsi si obligati să plătească tribut dacilor.

Sub domnia lui Decebal, dacii ajung invincibili. Eroismul lor de legendă, le-a asigurat prestigiul în istorie. Toate expeditiile pe care le-au întreprins diferiti generali si împărati până la Traian, s'au prăbusit sub spada regelui dac.

Decebal, atacă garnizoanele romane din cele 2 Moesii. Domitian este silit să încheie pace cu Decebal, rămânând tributar Daciei (89 d.H.) si obligat să trimită ingineri si lucratori specialisti, pentru constructii de drumuri si fortificatii.

Decebal, avea o armată foarte bine organizată si numeroase întărituri din piatră, pe culmile muntilor si în jurul capitalei. El transformă tara într'un imens transeu de luptă, împotriva oricărui atac dusman. Soldatii lui, trăiau în constiinta luptei si misiunii neamului dac.

Dacii, erau hotărîti să facă orice sacrificii pentru a-si apăra pamântul, obiceiurile si credinta în nemurire.

In anul (101 d.H.), Traian îsi concentrează trupe numeroase în Serbia, de unde străbate cu mari greutăti în Banat. Gândul lui de a supune Dacia, nu s'a împlinit. Prin pacea care se încheie la Sarmisegetuza, Decebal îsi păstrează mai departe toate atributele lui de rege al dacilor. Traian părăseste tara desamăgit de rezultatul luptei, pentru ca să revie cu mult mai târziu (105-106 d.H.), cu o nouă incursiune asupra acestui neam de viteji.

Trecând Dunărea el sprijinit pe trupele sale foarte numeroase, Traian străbate cu multe sacrificii până sub zidurile Sarmisegetuzei, lovindu-se în tot pasul de pieptul si sulitele dacilor.

Romanii au avut imense pierderi de trupe încât însusi Traian si-a scos hainele acoperind ră-

(Continuare în pag. 6)

MIHAI VITEAZU

1593 -1601

de Prof. GRIGORE BANU

Domnitor al reintegirii neamului românesc, Mihai Viteazu a luminat zările secolului al 16 ca o aparitie supranaturală, ca un mit.

"Le prince roumain devint sujet d'epopée pour les nations chrétiennes de l'est de l'Europe." (Stavrinos).

"De la presqu'île des Balkans, où ses exploits passaient pour miraculeux, sa célébrité conquit l'Italie et arriva jusqu'en Espagne (Lope de de Vega le mit en scène). L'empereur Rodolphe d'Habsbourg l'appela "un autre Alexandre le Grand", tandis que l'historien allemand Bisselius invoca à son sujet L'ARCHANGE MICHEL." (S. Mehedinti).

Intrat în constiinta întregului neam românesc prin minunea care-i scăpă dela moartea călăului, Mihai îsi începu domnia printr'o faptă de pedepsire cruntă a a jefuitorilor de tară. El îi strânse pe toti acestia la o reuniune chiar în palatul domnesc, întări paza si dădu foc. Punea capăt astfel fără delegilor care bântuiau tara.

Din al doilea an de domnie el porni lupta contra vasalitătii. Si iată că după un secol si jumătate dela Vlad Tepes, anul 1594, o primă armată crestină pătrunde în Bulgaria în chip fulgerător.

"C'est l'armée d'un prince roumain. Michel le Brave prince régnant des pays Roumains. Au cours de l'hiver de cette année, les armées de Michel le Brave et d'Aron prince de Moldavie, ont franchi le Danube sur la glace, ont brulé Hârsova, Silistra, et Turtucaia en Dobroudja, puis Roustchouk, Sistov, Nicopoli, Crêhova, Kazgrad et d'autres villes encore..." (C. Jiricek).

"Cette intervention de l'armée roumaine provoqua une sérieuse revolte bulgare ayant son centre à Târnovo où fut poclamé un tzar se disant descendant de Chichman ancien tzar de Târnovo. En même temps un détachement d'environ 2000 révoltés serbes occupait Sofia pour quelque temps..." (N. Bălcescu).

(Continuare în pag. 6)

HORIA

1784

de DUMITRU DOGARU

"Rusticus praeter mercedem laboris nihil plus habet", era deviza sistemului feudal al imperiului Austro-Ungar care stăpâni atâtea veacuri peste Transilvania, leagănul românismului.

Robi pe pământurile lor strămosesti, românii ardeleni trebuiau să lucreze astfel fără odihnă plătind dijmă în natură nobililor de neam străin care îi subjugau. Neavând personalitate juridică, ei nu puteau nicio plângere să adreseze justitiei.

Marii nobili bucurându-se de "jus gladii", iar micii nobili nerăspunzând pentru moartea unui iobag decât cu 40 galbeni amendă, poporul român era purtat prin teroare din nedreptate în nedreptate, iată ce scrie cu veacuri în urmă însusi ungurul Barthelemy Bermere despre români:

"Il n'y a pas de peuple dont le triste sort puisse être comparé à celui du peuple roumain.

Force par le gouvernement autrichien à l'union avec Rome, grâce à tous moyens imaginables d'oppresion morale et à la force armée, il voit ses églises fermées, ses enfants privés du baptême, les couples se marient sans benediction et les morts sont enterrés sans office...

Il n'a pu en aucune direction s'affirmer et se développer selon son génie.

Aussi est-il demeuré comme un arbre superbe, plein de vie, au feuillage abondant; mais parmi ses sombres branches aucune fleur n'a réussi à s'épanouir et aucun fruit n'a pu murir..."

Iosif II în calitate de adjutant al mamei sale Maria Thereza, scrie dintr'o

(Continuare în pag. 6)

Iancu

— 1848 —

de SEVER MOROSAN

Acum 100 de ani, Avram Iancu, stăpânea constiinta colectivă a neamului românesc. Momentul revolutiei din 1848, este simbolul luptelor milenare, pe care le-au purtat românii împotriva tuturor tendintelor de nimicire ale dusmanilor.

Despotismul latifundiar al magnatilor, acaparase toate centrele de viată economică, din Transilvania. Asupritorii tiranici, îi aruncă pe tărani în cea mai neagră umilintă, exploatându-i fără milă. Munca istovitoare si tot felul de corvezi, în folosul fermierilor venetici, nu se mai sfârsiau.

Sovinismul maghiar, urmărea prin toate metodele, desnationalizarea si nimicirea elementului românesc.

(Continuare în pag. 6)

Vlad Tepes

(1456 — 1464)

de GHEORGHE CRISAN

Print al vitejiei si al dreptătii, Vlad Tepes a rămas în istorie ca o sabie necrutătoare întru apărarea vietii neamului românesc.

Prin energia lui fără seamăn cu care s'a ridicat împotriva răului, a cutremurat tara dela un capăt la altul. Astfel a reusit el să insufle epocii sale o notă aparte, un duh nou. Vlad Tepes a avut constiinta că restabileste ordinea ce trebuia să ducă la împlinirea rosturilor neamului românesc. Deaceea el a pornit fără milă cu sabia în mână să nimicească păcatele care frângeau această ordine. A rămas în legendă asprimea cu care el pedepsea.

"Istoricul grec Chalcocondylos povesteste că un prizonier român mărturisi răpitorilor săi că se teme numai de o singură moarte. De moartea ce i-ar pregăti-o Vlad Tepes.

Astfel el preferă să fie executat decât să trădeze secretele domnului său.

Sultanul Mahomed comentă acest fapt: "Un homme qui peut inspirer un telle crainte à ses sujets serait capable d'accomplir des prodiges à la tête d'une grande armée." (Engel).

Vlad Tepes prezenta pentru telurile de expansiune spre Europa ale lui Mahomed Cuceritorul, o piedică si un pericol strategic. Relatiile de prietenie ale domnului Tării Românesti cu regele Matias al Ungariei si cu Stefan Vodă căruia îi dădu ajutor militar la suirea pe tronul Moldovei, fură desaprobate de către sultan. Acesta era dominat de teama că Vlad Tepes prin vederile si curajul său îi va năruí chiar planurile asupra Balcanilor. Mai ales după cucerirea Serbiei din anul 1459, care prezenta o situatie nestabilă si amenintătoare. Această teamă era îndreptătită deoarece Vlad Tepes în scurt timp porni cu hotărâre pe drum de luptă.

Prima măsură a sa fu considerată ca o declaratie de războiu: refuzul plătii tributului de 10000 ducati si 500 de copii anual.

(Continuare în pag. 7)

Stefan Vodă

1457-1504

de NECULAI NOVAC

Intr'o vreme când Altarul Mântuitorului era în primejdie, intr'o vreme când se cutremurau asezările lumii, a fost hărăzit neamului românesc ca din mijlocul său să isbucnească flacără de sperantă dătătoare de noui puteri, Stefan Vodă.

El apare în istorie ca purtător al steagului Arhanghelului Mihail.

Războinic cumplit crescut în duhul nemuritorilor daci, avea sădită în inimă constiinta că e apărător al neamului românesc, apărător al Europei si al întregii lumi crestine. Astfel mărturiseste el în anul 1475:

"Notre pays est la porte de la chrétienté, que Dieu a gardée jusqu'ici. Mais cette porte de la chrétienté qui est notre pays, venait à être prise, ce que Dieu nous garde, toute la Chrétienté serait en grand peril." (G. BRATIANU. Origines et formation de l'unité roumaine).

După un apel al său adresat lumii fără rezultat, el rămâne singur în luptă cu hotărârea totalei dăruiri.

Prima înfăptuire a sa fu organizarea tării. Intări Hotinul cetatea Nistrului. Fondă Orasul fortificat al Orheiului pe acelas mal al Nistrului, apoi Chisinăul capitala Basarabiei ridicat de un consilier al său numit Vlaicu.

In Transnistria organiză asezări românesti iar în sudul Basarabiei dădu înflorire Cetătii Albe si Chiliei.

Deasemenea organiză tinuturile Tighaciului prin răzăsiile celor mai credinciosi si mai viteji moldoveni. Din aceste răzăsii s'au ridicat cu vremea eroii de baladă NOVAC, Gruia, Ghelea, Codreanu, cântati de popor până azi.

In Transilvania la fel ridică pe români pentrucă puterea sa se întindea si peste muntii Carpati.

"Etienne possédait tout comme Mircea le territoire qui s'étend de la Mer Noire jusqu'à l'ouest des Carpates Orientales; audelà des montagnes, toute la contrée jusqu'au confluent des deux Somes était sous son pouvoir de sorte qu'il a même crée à Vad un evêché des Roumains de Transylvanie." (S. Mehedinti).

Stefan clădi pe ideea de elită institutiile sociale si armata sa.

In duhul dragostei sale crestea întreg neamul si cuvântul lui otelea sufletele si pregătea constiintele pentru lupte si biruinte.

Anul 1467 aduse primul mare războiu al său. Matias regele Ungariei veni cu ostile sale asupra Moldovei. Trecând Oituzul el se avântă către Bacău si Roman distrugând totul în calea sa. Stefan evită bătălia, obosind pe năvălitor si atrăgându-l până la Baia la sud de Suceava. Aci la 14 Decembrie 1467 domnul Moldovei repurtă strălucita victorie asupra lui Matias care rănit cu mare greutate reusi să-si piardă urma prin codri. După aceea el opri la Nistru năvălirile tătărăsti.

In anul 1473 Mohamed Cuceritorul îsi trimise Ostile asupra lui. Dar Stefan le birui la Râmnicu-Sărat.

In 1474 acelas sultan trimise pe vizirul Soliman Eunucul cu vechiul gând de cucerire. La 10 Ianuarie 1475 Stefan dă atacul dela Racova pe râul Bârlad la locul cunoscut sub numele de podul înalt. Patru Pasi căzură în luptă, 100 de drapele fură capturate. In urma acestei lupte scrie cronicarul polon, Matia Miechov:

"O, Etienne, homme prodigieux et triomphant, seul de tous le princes de notre siècle tu as reussi à remporter une si brillante victoire...!"

Papa Sixte IV decernându-i titlul de "Athleta Cristi".

Ii scrie: "Res tuae ... tantum claritatis tuo nomine adiderund ut in ore omnium sis et consensu plurimum lauderis."

In anul 1476 însusi sultanul Mahomed luă comanda armatei unei noui invaziuni asupra Moldovei.

(Continuare în pag. 6)

Români din America, «sunati din trâmbite alarma. Sunati din toate puterile. In clípa când dusmanii ne coplesesc si politicianii ne vând, Români, strigati cu înfrigurare ca pe potecile muntilor în ceasurile de furtună: Patria! Patria! Patria!»

MIHAI VITEAZU

(Continuare din pag. 5)

Reintors din aceste incursiuni, Mihai cu tot neamul in jurul lui astepta uraganul ce trebuia să vină ca intotdeauna de peste Dunăre.

Când acest uragan veni, Mihai dădu bătalia dela Călugăreni din 23 August 1595, Biruinta asupra lui Sinan a intrat in legendele timpului. "Après la bataille de Călugăreni . . . . il en résulta que l'année suivante, pendant l'été de 1596 la campagne de Michel en Bulgarie fut répété.

Tandis que ses lieutenants attaquaient Vidin, Michel lui-même prenait Nicopoli, ce qui contribua à la conclusion de la paix avec les Turcs". (A. Isirkof).

Dupăce câstigă astfel independenta, Mihai porni lupta pentru reintregire.

In anul 1599 trecu muntii in transilvania. Nimicind armatele lui Andrei Bathori la Selimbăr (28 Oct. 1599), el isi făcu intrarea triumfală in Alba Iulia (1600). Declară astfel Transilvania desrobită.

Trecu apoi in Moldova si-l goni pe Eremia Movilă.

"En 1600 il se fit couronner à Alba Iulia et prit le titre de Prince de tous les Roumains". (S. Mehedinti).

Unirea tuturor Românilor se imfăptueste astfel după atâtea veacuri de impilare si trudă sub domnitorul Mihai Viteazu.

Faima care crestea necontenit in jurul lui nu conveni impăratului habsburg Rudolf, care prin intrigi deschise lupta contra "Unificatorului Daciei".

Mihai avu de intâmpinat atacurile generalului Basta la Mirăslău (18 Sept. 1600). Apoi atacurile Ungurilor la Gorăslău (3 August 1601). Polonezii pornesc si ei atacul asupra Moldovei.

In aceste clipe grele Mihai depe câmpurile de luptă trimite mesaj către Viena:

"Que Sa Majesté l'Empereur et son conseil, prennent bien garde en quel lieu se trouvent la Transylvanie et la Valachie;

Tout le sort de la chrétienté repose sur ces deux pays. . ." (G. Brătianu).

Ca răspuns Rudolf de Habsburg incepe in taină pregătirile pentru asasinarea acestui "Hannibal Valachus", in care lumea vedea "le restaurateur de l'empire romain d'Orient". (Le missionnair André Bobi. — 26 Juin. 1600).

In persoana lui Basta, general fără scrupule si-a găsit impăratul Vienei unealta prin care să pună in aplicare planul uciderii celui prin care "...le pape Clément VIII tout en le felicitant de l'aide, qu'il venait d'apporter à lă chretienté, l'exhortait à embrasser le catholicisme (22 Avril 1600)" (S. Mehedinti).

In Zina de 19 August Mihai cade ucis miseleste de oamenii lui Basta care pătrund la Turda in cortul taberei domnitorudui.

"Je fus obligé de m'emparer de sa personne, mais lui, acharné à se defendre, fut tué d'après l'ordre que j'avais donné à ceux qui l'executèrent" (Hurmuzacki), — spune Basta intr'una din scrisorile sale.

Acesta a fost sfârsitul tragic al marelui urmas al basarabilor, Mihai Viteazu.

La Turda arde, flacără sfântă spiritul lui nemuritor.

Plaiurile Daciei au primit cuminecarea sângelui său jertfit. Si depe vârful Carpatilor flutură peste veacuri setegul luptelor sale...

. . . "Ces luttes gigantesque pour la liberté et l'unité nationale, par lesquelles les Roumains sous la conduite du plus grand et du plus glorieux de leurs voévodes, achevèrent le XVIe. siecle. . ." (N. Bălcescu).

Prof. Grigore Banu.

Stefan Vodă

(Continuare din pag. 5)

Stefan trimise după ajutor soli in Ungaria si la Roma. In aceasi vreme Tătarii năvăliră de la nord. La 25 Julie 1476 el pierdu bătălia dela Valea Albă si se retrase in codri. Aci isi refăcu oastea si porni iarăsi lupta contra invadatorului pe care-l scoase din tară. După moartea lui Mahomed Baiazid II urmasul său incheind un armistitiu cu Matias, atăcă prin surprindere principatul Moldovei si ocupă cetătile din sudul Basarabiei Chilia si Cetatea Albă in 1484.

Multi din locuitorü codrului basarabean fură deportati până aproape de Constantinopol si o mare parte din teritoriul Moldovei dinspre mare lu luat pentru a servi intretinerii celor două cetăti.

In manifestul său sultanul declară: qu'il avait "conquis la clef de la porte de toute la Moldavie et de la Hongrie, de toute la région du Danube, de la Pologne, de la Russie du pays Tartare et de la côte entière de la Mer Noire." (R. W. Seton-Watson).

Stefan luptă in 1485 pentru reluarca porturilor pierdute, contra lui Balibeg fiul lui Malcotch comandatul fortelor depe Dunărea Inferioară.

Intre timp suindu-se pe tronul Poloniei fiul lui Cazimir, Ioan Albert, Stefan primi stire dela el ca il vine intr'ajutor. Ostile polone sosiră in Moldava. Dar in locul ajutorului ele asediară Suceava capitala Moldovei. Ioan Albert intentiona să inlocuiască pe Stefan cu un frate al său. Trei luni de zile tinu asediul. Femeile si copii luptau in rând cu plăesü.

Stefan atrase oastea polonă in Codrii Cosminului unde o nimici.

In urma acestei lupte el trimise un mesagiu Venetienilor:

"Pour ce qui est des autres seigneurs chrétiens, mes voisins, je n'ai plus voulu refaire l'experience, pour ne pas me trouver à nouveau trompé.

Votre Excellence sait les differents qui sont entre eux; c'est à cause de cela qu'à grand peine chaqun peut faire se propres affaires, et ainsi, par necessité, les miennes restent sans aucun secours. . ." (G. Brătianu).

Până la sfârsitul domniei Stefan rămâne singur in bătăliile sale care au asigurat linistea occidentului. Astfel mărturiseste el in 1502 unui trimis venetian: "Je suis entouré de tous cotés d'ennemis et depuis que je gouverne ce pays j'ai livré trente six batailles; j'en ai gagné trente quatre et perdu deux." (Hurmuzachi: Documents).

Amintirea acestor bătălii stă zidită in temelia mânăstirilor care ne-au rămas dela el.

Pătrăuti, Sfântul Ilie, Voronet, Iasi, Sfântul Nicolae, Neamt, Sfântul Gheorghe din Suceava, Putna. . . sunt paginile istoriei sale.

Simbol al biruintei neamului românesc sufletul lui Stefan Vodă urcă spre cer in anul 1504.

Azi ca un freamăt de peste veacuri glasul rugăciunii sale stărue n noi:

"Doamne, stiu ca ale Tale sunt biruintele; noi nimica suntem inaintea fetei Tale. . ."

NECULAI NOVAC

HORIA

(Continuare din pag. 5)

călătorie a sa in transilvania despre viata mizeră a tărănimii române:

". . . la mentalité des nobles étant toute pervertie. . . tous cherchent à conserver leurs privilèges et à agir à leur guise avec leurs sujets. . . Ce que la noblesse magyare craint le plus au monde, c'est tout ce qui pourrait diminuer ses revenus ou limiter ses privilèges, qu'elle étend, à tort ou à raison, aussi loin qu'elle le peut, afin d'exploiter au maximum les serfs, ses sujets. Le serf est une sorte d'esclave de son maitre; il ne possède aucun moyen de subsistance; il faut qu;il serve longtemps ou peu de temps, selcn le bon plaisir de son maitre, comment et où le veut celui-ci. . . Voilà pourquoi des villages entiers sont en voie d'émigrer en Moldavie."

După moartea Mariei Thereza, in 1780 suirea lui Iosif II pe tronul imperial deschise o eră nouă in Austro-Ungaria. In a doua călătorie a sa in Transilvania in timpul verii lui 1783, făcu să apară primul decret al "emancipării", permitând servului de a se căsători, de a exercita o meserie si de a hotără asupra bunurilor sale după voia sa proprie.

"Il est probable que Ioseph II imbu de littérature classique latine et de philosophie française, fut péniblement impressionné par l'état de misère et de complète sugétion où se trouvait le peuple roumain envers les féodaux magyars. Le contraste entre leur noble origine et la servitude abjecte dans laquelle ils croupissaint revolta la conscience tendre et élevée de cet empereur philosophe." (D. Drăghiesco).

Acest decret al "emancipării" produse o adevărată inăltare in inimile celor inlăntuiti. Nobilii insă primiră cu ură răsbunătoare hotărârile impăratului care erau in spiritul "Concetăteniei" măsură luată asupra intregului imperiu in 1781.

Când impăratul veni după aceea cu egalitatea in dreptul de inrolare militară, mgnatii ingroziti că-si pierd pământurile făcură demérsuri la Viena si prin presiuni diabolice răsturnară toate măsurile, aducând Transilvania in starea de mai inainte. In plus ei isi deslăntuiră si mai aprig ura asupra românilor, care din această clipă nu mai văzură in fata ochilor decât imormântarea pe veci a dreptului de stăpâni in tara lor.

Cu răbdare si demnitate ei protestară si amenintară cu revolta.

Primele accente de răsmerită avură loc in comitatul Huniedoarei in comunele Macia, Silvash, Vâlcele, unde tăranii se organizară milităreste gonind autoritătile unguresti si atacând chiar trupele imperiale. Miscarea românească se intinse in toate părtile. Brosurile manifest care atâtau popurul făcură pe tirani să se cutremure.

Si in aceste vremuri, toate suferintele, toate dorurile de libertate, de pământ si de onoare, ale poporuliu românesc s'au cristalizat in tăranul din Albacul Muntilor Apuseni Nicula Ursu supranumit Horia.

El avea un prestigiu considerabil pe tot cuprinsul Transilvaniei, pentru eliberarea căreia făcuse la Viena dese călătorii.

La 28 Octombrie 1784 impreună cu locotenentul său Closca, Horia făcu adunarea dela Brad si porunci in numele său inarmarea si atacul asupra celor care se opun abolitionii sclavajului.

Crăisorul Ardealului declară astfel revolutia ce va spăla in sânge toate atrocitătile uzurpatorilor natiunii române din drepturile ei milenare. Răscoala porni din comuna Mesteacăn la 31 Octombrie 1784 sub comanda lui Crisan al doilea loctiitor al lui Horia. Dela Mesteacăn valurile ei se indreptară spre Alba Iulia. De aci clocotul se revărsă asupra regiunii Abrudului si in toată valea Muresului pedepsind fără milă pe impilatori.

Grofii prinsi in parte sunt executati iar castelele lor prefăcute in cenusă.

Cei rămasi in viată fugiră spre Viena. Iosif II simtind că focul se va intinde asupra intregului Imperiu, ordonă fortelor sale armate să deschidă lupta in contra neamului românesc.

Colonelul Schultz trimisul impăratului incercă mai intâi să negocieze cu Horia. Acesta trimise un ultimatum fortelor imperiale.

"Voici les condition de cet ultimatum de Horia:

"1. — Les nobles et tous le propriétaires libres du comté, avec tous leurs descendants, doivent abjurer leur religion et embrasser la foi orthodoxe;

2. — La noblesse est abolie et les seigneurs ne doivent plus vivre désormais que des revenus de leurs charges;

3. — Les noble payeront les même contributions que le peuple;

4. — Les domains des nobles seront parcelés et distribués au peuple, conformément aux ordres de sa Majesté Impériale".

. . . Les conditions de l'ultimatum n'étant pas acceptées, Horia reprit les hostilités et la seconde phase de la revolution fut la lutte entre les révolutionnaires et l'armée de Joseph II." (. . . Les problèmes nationaux de L'Autriche-Hongrie". — D. Drăghicesco).

Astfel lupta incepu contra celui in care românii isi puseseră o clipă nălejdea si care la inceputul domniei lui se arătase impresionat de suferintele Transilvaniei. In clipa când el simti că poporul român se pune deacurmezisul ideii de dominare a natiunilor ce sta la baza imperiului său, lovi fără milă in milioanele de piepturi care-si strigau pe potecile muntilor Apuseni intr'un avânt cutremurător dorul de libertate.

Horia, infrânse armatele impăratului Iosif al II lea la Ramete in ziude 29 Noembrie 1784 si la Bistra, "et triompha contre Schultz et contre Dolcinengo. Mais, après de nombreuses défections qui eurent lieu grace à la propagande pacifique des évêques roumains, gagnés par les féodaux, les révolutionnaires faiblirent et, à Biăjeni, le succès les abandonna. Le 27 Décembre 1785 Horia et Closca furent faits prisonniers. . .

. . . Le 2 Février 1785, tous les deux perirent, par le supplice de la roue, à Alba Iulia" (Les Roumains. — D. Drăghicescu).

Crisan find prins si el si se stinse in inchisoare.

. . . "La mort du chrétien qui, la veille de son martyre, pardonnait trahisons et haines, fit une telle impression sur les esprits éclairés, qu'un intellectuel d'Irlande, qui savait ce que c'est que la souffrance d'un peuple opprimé, (Macaulay, Histoire d'Angleterre) jugeait de son devoir d'adresser à l'empereur Joseph une lettre de protestation. (S. Mehedinti).

Acesta fu sfârsitul Crăisorului Horia.

Cu privirea senină el a urcat treptele ce-l duceau spre roata supliciului. Transilvania fu adusă cu forta la acest spectacol in care s'a revărsat tot sadismul magnat.

Această Transilvanie, cetate a Dacilor si leagăn al eternului românism. Ea fu adusă in fata rotii ca să strângă in sufletu-i milenar umbrele martirilor ei dela Decebal si până la Horia Crăisorul.

Transilvania a simtit in patimile cutremurătoare ale acestui fiu al ei un semn ceresc, luminând drumul către invierea Neamului Românesc.

Si in timp ce călăii sfărâmau sub roată oasele tăranului din Albac, răsuna in veac verdictul de acuzare:

. . . "Horia n'hésita pas à s'intituler Roi de Dacie" (F. Zilágyi, A Hora Világ).

Transilvania indurerată strângea la pieptul ei medalia istorică purtând o inimă străpunsă de pumnal si coroana cu inscriptia:

"HORIA REX DACIAE"

Dumitru Dogaru.

DECEBAL

(Continuare din pag. 5)

nile soldatilor săi. Decebal, impresurat si urmărit pe potecile muntilor, isi curmă zilele, aruncându-se in sabia lui, cum făcean cei mai buni dintre daci.

In multe regiuni din Dacia, Traian n'a străbătut, din cauza dacilor liberi, cari au continuat lupta contra romanilor si nu s'au supus niciodată.

Dela Cetatea Luminü lui Dromihete, Argidava lui Boerebista, până la Sarmisegetuza lui Decebal si până in zilele noastre, sufletul neamului dac, n'a fost oprit de nimeni in sborul lui spre vesnicie.

Nimeni, n'a indrăznit nici măcar cu gândul să se ridice impotriva lui Decebal.

Figura lui impărătească, stăpâneste si astăzi hotarele pământului nostru străbun. Sub sceptrul lui se strâng ca'n vremuri de furtună toti românü de pretutindeni, din zarea indepărtată a Bugului, până in Valea Timocului si din muntü Pindului până in Istria.

Se strâng toti Crăisorü si Voevozü, toti martirü milioanelor de tărani români, lângă sufletul lui Decebal, cel nemuritor.

Din temelia credintei tale in nemurire, ne-am ridicat si cu visul tău ne hrănim. Tu ai sfintit glia si legea străbună cu jertfa ta mare.

Sub semnul luptei tale si-a vesniciei neamului românesc, s'au ridicat la luptă, Mircea, Stefan, Mihai, Horia, Tudor, Iancu si impăratul Aromânilor, Ionită Asan.

In duhul Daciei si-al Sarmisegetuzei, cresc ostile noastre de mâine, iar in altarul codrilor tăi, ard mü de jertfe, pentru Biruinta Neamului Românesc.

MIHAIL SUCEVAN

IANCU

(Continuare din pag. 5)

Astfel, ura oligarhică a Pustei, se revarsă asupra satelor românesti. Ei stiau, că in aceste altare ale istoriei, s'au păstrat intacte dealungul vremurilor, traditiile si stilul de viată al strămosilor nostri Daci - Aceiasi credintă in destinul nostru mare, aceleasi drepturi sfinte asupra gliei străbune, le-au apărat cu sângele lor: Gelu, Glad, Menumorut, George Doja si Horia.

Pe când se prăbusia absolutismul medieval, o nouă ordine socială, bazată pe principiul libertătii neamurilor, isi făcea drum in lume. Stindardul acestei noui ideologii, se găsea in mâinele tineretului. —

In lumina veacului de-atunci, apare figura de Făt-Frumos a lui Iancu "Regele Muntilor". Legătura tainică din sufletul lui, cu adâncurile pământului strămosesc, i-a dat credintă nelimitată in biruinta neamului si eroism de legendă.

Miscarea lui revolutionară, il strânge pe toti românii intr' un singur gând si deschide calea luptei pentru intronarea dreptătii istorice. Grofii uzurpători, voiau o revolutie in favoarea lor exclusivă, hotăriti să sacrifice orice revendicări si doleante românesti. — In fruntea acestora se găsea slovacul magherizat, Ludovic Kossuth, care patrona toate abuzurile nobilimii privilegiate.

In zina de 15 Martie 1848, parlamentul maghiar, votează unirea Ardealului cu Ungaria, fără asentimentul românilor.

Iată semnalul revolutiei lui Iancu si a fruntasilor miscării de atunci, Aron Pumnul, Simion Bârnutiu, Tribeniu Laurian si Andrei Saguna." Intre noi si ei, sabia decide", era cuvântul eroului. Strigătul de răscoală, răsună in inimile tuturor românilor, ca un freamăt sfânt din vremea lui Horia.

In Dumineca Tomei, 3/15 Mai 1848, pe Câmpia Libertătii Blajului, se adună intr' un suflet 40.000 de tărani, decisi să-si dea viata pentru sfânta lor libertate. In privirile lui Iancu, străluceau toate năzuintele destinului românesc.

La Blaj, el s'a desprins ca un fulger din mijlocul multimii si-a urcat in culmile muntilor, unde isi organizează tabăra si deslăntue focul ampra dusmanului milenar. Gemeau codrii, ca pe timpul regelui Decebal, de arme si români. Din nefericire, in celelalte tinuturi românesti, miscarea revolutionară a fost inăbusită de reactiunea sălbatecă a rusilor, iar capii miscării, au trecut in Bucovina si Ardeal, continuându-si lupta.

In acele clipe de sbucium adânc, N. Bălcescu, străbate in munti. Scriind tocmai atunci epopeia lui Mihai Viteazul, el plănuia o armată revolutionară condusă de Iancu, care urma să treacă Carpatii in Moldova si Muntenia si sdrobindu-i pe rusi, să infăptuiască visul unitătii politice a tuturor românilor. Iată cum ne descrie nemuritorul vizionar al românismului, momentele de bucurie, când s'a intâlnit cu Iancu:

"A cette époque où, le coeur blessé, je voyais la nationalité roumaine partout foulée aux pieds et brisée par ses ennemis étrangers, je fus heureux de trouver là-bas, sur ces cimes, andessus des nuages, une nationalité et une vie roumaine enthousiaste et forte. Avec quels transports frenetiques et quelles bénédictions fus-je reçu par tous ces paysans, quand je leur dis que je venais leur porter les souhaits de bonne fortune et de victoire de leurs frères roumains du pays libre, èmerveillés par leur bravoure. Avec quel silence profond ne m'éccoutaient-ils pas, quand je leur parlais de la force de la nation roumaine, du nombre de ses citoyens, de l'étendue que Dieu lui a donnée en partage et du destin grandiose qui l'attend dans l'avenir.

Les soir, après avoir gardé, pendant toute la journée, les sentiers de la forêt, après avoir harrassé et combattu l'ennemi, on les voyait reunis par groupes près de feux, faissant résonner les vallées des montagnes avec leurs chants patriotiques, surtout avec les accents de cette forte et belle poésie roumaine du poète André Muresanu:

"Reveille-toi, Roumain, de ton someil de mort".

Miscarea Tribunului din tara Motilor, a spulberat toate planurile meschine ale iridentismului maghiar. A doborit toate amenintările dictatorului Kossuth. Lupta lui Iancu a biruit in constiinta neamului pe care l-a apărat. El s'a identificat total cu linia de onoare a destinului nostru carpatic.

Iată cuvintele pe care le spunea adesea contimporanilor săi: "Noi suntem oamenii libertătii! Pentru asta ne-am revoltat, pentru asta re-am vărsat si suntem hotăriti a ne vărsa sângele, până la ultimul român". Pătruns de nobleta si cavalerismul neindurător a lui Mihai Viteazul si Tudor Vladimirescu, el a creiat istorie românească, nu diplomătie.

Cu pieptul si cu spada lui de viteaz, el apără, tara si numele de român. El stia ce se petrece in gândul impăratului dela Viena. Că toate promisiumile lui, nu erau sincere si că nu-i convenea de loc, un regim de libertate pentru românii din Transilvania, in timp ce fratii lor din principate, abia asteptau momentul, să proclame unitatea tuturor românilor, intr'un singur stat liber.

Iancu, s'a războit pentru drepturile neamului nostru, cu toti Habsburgii austro-ungari, cari vedeau un mare pericol in puterea de luptă si unire a românilor. După ce trecu furtuna revolutiei, impăratul Frant Iosif, vizitând Ardealul, ordonă arestarea lui Iancu, aruncându-l in inchisoarea din Alba-Iulia, fiind pălmuit de slujbasii lui.

De aici, incep restristiile si pribegia lui prin codrii. Timp de 23 de ani, rătăceste prin potecile muntilor. In chimirul luptătorului, locul pistoalelor l-a luat fluerul, cu care si-a stins amarul, martirul neamul dac.

El a crezut si a luptat până in ultima clipă a vietii senin si convins, că va veni o zi in care visul românilor se va implini.

Astăzi, sub gorunul lui Horia din Tebea, infăsurate in tărâna pământului dacic, odihnesc osemintele nemuritorului rege al muntilor.

Sever Morosan.

NOUVELLES DE ROUMANIE

● L'effet du plan d'extermination stalinien, par la famine, par la contagion systematique avec toute sorte de maladies (l'oeuvre des troupes d'artistes et des équipes speciales énvoyées partout), par les executions ou par les déportations en Siberie, n'a pas tardé de se montrer. Ce pays qui avait le plus fort excédent de naissances de l'Europe, a depuis trois ans un déficit démographique. (extrait du rapport établi par la division médicale du Comité International de la Croix-Rouge cité par les journaux du 30 Septembre 1947).

● Dans cet état de choses diaboliquement arrangées par les bolchewiks, toute sorte de liberté étant supprimée les populations roumaines ont du rejoindre le maquis dans les Carpathes roumains et tchehoslovaques pour lutter contre l'ennemi enragé.

● La Turquie, qui par un arreté ministeriel a reconnu l'hospitalité aux réfugiés roumains, est le pays où il arrive tous le jours par la voie de l'air ou par la Mer Noire des centaines d'hommes des femmes et d'enfants.

Voilà ce qu'il dit le chef d'une famille réfugiée à Istambul:

"La population roumaine se nourrit avec de racines de plantes qui poussent au bords du Danube. Le blé apporté par les batteaux argentins pour la Roumanie, a été transporté en Russie.

Nous mourrons de faim mais le peuple roumain se prépare pour une grande révolte contre les bolchewiques. (Extrait du journal turc "CUMHURIYET").

● Voilà la declaration des officiers roumains réfugiés en Turquie:

"Dix mille officiers roumains ont été déportés en Siberie; nous avons voulu fuir la terreur que règne dans notre pays".

(Istambul 1 Octobre 1947 signé: Ali Izmirli).

● ...El horizonte se vuelve cada vez mas sombrio para nostros...

El circulo veo perfectamente cerrarse mas y mas abrededor nuestro, siguiendo un plan muy bien organizado que aplican cada vez mas y con mayor violencia...

La unica salvacion, la manera de hacerlos volver a su pais es la guerra...

● ...El partido comunista tiene el poder y todos los puestos de mando, todas las plazas fuertes diria, y no abandonara el poder por ningum motivo aunque se lo mandase el Rey.

● El total de tropas sovieticas que se encuentran en el pais asciende a un millon. En este número estan comprendidos los "efectivos flotantes" que circulan continuamente en todo el pais.

● La linea de ferrocarril de Ungheni — Iassi — Ploesti (linea principal que va desde la frontera rusa hasta le ciudad del petroleo) ha sido modifcada y adaptada a la anchura de las vias rusas.

● Muchos officiales rusos se dan cuenta que en caso de conflicto los Estados Unidos tendrian la superioridad gracias a su industria. Piensan sinembargo que los Soviets obtendran la victoria sin combates, gracias al hecho que su politica no cederá las posiciones, y que los anglo, americanos hacen y haran todo lo posible por evitar un nuevo conflicto.

● Segun algunas informaciones la evacuación total de rumanos de Besarabia esta terminada.

● ...Mientras tanto la bomba del asunto Mihalache ha explotado sirviendo de pretexto para arrestar al señor Maniu.

● Ha emprezado a aplicar el sistema de terror politico a los funcionarios publicos. Procedem a arrestos em masa dejan en disponibilidad a todos los que se niegan a inscribirse en el partido comunista.

(EXTRACTOS DE CARTA LLEGADAS DE RUMANIA. — Julio - Agosto - Setembro 1947).

● La mayoria de los detenidos politicos estan en Craiova. Los mas "reaccionarios" han sido translatados a la carcel de Aiud que hasta ahoraestaba reservada a los condenados de derecho común y los llamados criminales de guerra.

El jefe del sindicato que tiene a cargo la administración interior de ese presidio es Sile Georgescu que fué condenado hace 10-15 años por habre matado a sus padres y haber echado los cadaverer despedazados en un pozo de cal.

El regimen de vida que se lleva en esa prisión parece copiado de Dachau y Buchenwald. Los desgraciados que estan guardados por hierros, encadenados de dos en dos por los pies.

No les sueltan ni siquiera para satisfacer las mas elementales necesidades higienicas; y solamente pueden dormir sobre la espalda etc.

● A su regreso de Sofia el señor Groza (actual Presidente del Consejo) declaró que esta a punto de constituirse un bloque formado por Rumania, Bulgaria y Yugoslavia de acuerdo con la formula sovietica, y que le habian dado a entender que le reservaban el puesto del primer Kalinine de dicho bloque El Mariscal Tito, el Señor Dimitrov y el Señor Greorghiu — Dej constituirian los verdaderos pilares de ese edificio.

● Los ultimos llegados a Turquia son simplesmente mortales, que nunca han hecho nada y que no tenian otro motivo para huir que el sentimento de terror que el actual regimen les inspira.

(EXTRACTOS DE LA CARTA DE UN EXTRAJERO LLEGADO DE BUCAREST A ROMA EN AGOSTO DE 1947 POR AVION)

● ..."...Ci troviamo in... Siamo quasi 500 prigionieri politici chiusi in prigione destinata al criminal comuni. E nella sua maggioranza, condannati per queste giurisdizioni comuniste improvisate e che chiamarono: Tribunali del Popolo.

Entro quelli che qui stamo ci sono piu di 100 amici politici di Maniu, Capo del Partdo Nazionale Rurale; e vi sono pure numerosi generali, colonelli, professori, giornalisti e antichi dignitari di stato...

Ci portarono qui incatenati, due a due, transcinandosi ciascuno un peso di piu di 27 Kg...

Dopo che stiamo qui il nostro cibo e appena 200 grammi di farina di meliga per giorno.

Giammai ci dettero zuchero, ne carne, grassa o vegetali.

Non abbiano il permesso di ricevere pacchi da parte delle nostre famiglie... Una sentinella... fu fucilata per averci passato cibo di sotterfugio, per ordine del Partito Comunista.

Non abbiamo medicinali e non ci concedono assistenza medica.

E formalmente proibito a noi sottometterci a intervenzione chirurgica. Lasciano morire nelle celle quelli che una semplice operazione avrebbe salvato la vita...

Ogni 24 ore ci danno un litro di acqua a testa e con questa dobbiamo bere e lavarci. Non manca acqua qui ma non possiamo utilizzarla.

Non abbiamo sapone o altra cosa che faccia sparire i pidochi e altri insetti che ci tormentano.

Misero in nostra cella forzati attacati dal tifo. I loro vestiti nonfurono disinfettati, ne puliti dai parassiti. Non un solo giorno restaron di quarantena. Non tardarono per questo a venire le consequenze:

Quasi tutti forzati morirono ma pure 40 dei nostri rimasero contaminati. 2 d loro morirono ieri...

Stiamo fiacchi, e giá non possiamo resistere alla febbre.

Nemmeno ora che stiamo in punto di morte e permesso alle nostre famiglie aiutarci...

Lamentarci alle autorita rumene e inutile, perche i comandanti della prigione ubbidiscono agli ordini del partito comunista. Ma se nessuno ci soccorrera presto staremo tutti morti..."

(ESTRATTI DI UNA LETTERA DI UN PRIGIONIERO POLITICO RUMENO, APRIVATA CLANDESTINA IN MANO AL DOTT. R.T. SHACKELFORD DI BALTIMORE MEDICO DELLE COMISSIONI ALLEATE DI CONTROLLO E PUBBLICATA IN GIORNALI AMERICANI IN OTTOBRE DI 1947).

● Comisiunile Aliate de Control au plecat din România. Au rămas reprezentantii diplomatici, si Cartierul General al lui Tolbuchin care poartă numele de "Comandament al Trupelor de Pază a Comunicatiilor". El isi exercită comanda prin "Comisiuni de Reglementare a Circulatiei", si "Detasamente de Pază".

● Efectivul trupelor regulate 200.000. — Numărul militarilor sovietici demobilizati rămasi in tară il civil complectează cifra de 1.000.000. —

● Stabilizarea: Complect esuată. Dolarul stabilizat in August la 150 lei a ajuns la sfârsitul lui Septembrie la 420 lei.

Bursa neagră devize, in mâna agentilor comunisti. In timp ce guvernul procedează la perchezitii brutale pentru descoperirea devizelor, dolarul si lira sterlină se cumpără la membrii si clubul partidului comunist.

● Hrana: Recolta de paioase foarte slabă. Dacă se rezervă insământările nu rămâne nimic pentru consumul intern. Porumbul a fost pus in locul grâului degerat. Insământarea cam târziu. Porumbul, incă verde. Dacă timpul se mentine bun, recolta e bună.

Din cauza stabilizării restul alimentelor a dispărut depe piată. Majoritatea populatiei se hrăneste cu mămăligă si rosii.

Rareori se găseste peste cu 450 lei Kgr.

Nu se poate cumpăra.

Tăranii nu-si mai aduc produsele la oras, din cauză că guvernul a stabilit preturi prea mici prin stabilizarea in care nimeni nu are incredere.

● Arestările continuă. Se inconjoară străzi cu cordoane de jandarmi comunisti si toată lumea găsită e arestată. Cine incearcă să fugă e impuscat. Se intrebuintează din ce in ce mai des formula: "incercat să fugă de sub arest".

Arestatii sunt dusi in lagărele dela Băneasa.

● In procesul d-lui Iuliu Maniu dela 16 Octombrie sunt implicati domnii: Ion Mihalache, N. Penescu, Ilie Lazăr, N. Carandino, V. Serdici, Ghită Pop, Corneliu Coposu, Mihai Popovici, Aurel Leucutia, A. I. Muresanu, Cezar Spineanu, G-ral Negrei, G-ral Gheorghies, G-ral Ermin Gheorghiu, G-ral A. Diculescu, G-ral Gh. Vasilescu, col. Stefan Stoica, comandor Cioroiu, Lt. Col. D. Stănescu, Lt. Col. Ticută Mihăilescu, Maior Fetecău.

● Cluburile partidelor politice au fost desfiintate, arhivele si averea confiscate.

Partidul Comunist are forte puternice in jandarmerie Specială si politie secretă organizate de Theohari Georgescu (Samuel Baruh Tescovici), M. Schreier si Bodnăras.

El se va intări cu socialistii dizidenti ai lui Rădăceanu.

D. C-tin Brătianu are domiciliu fortat la Florica

D. Gh. Brătianu are domiciliu fortat la Bucuresti.

La ministerul de externe au fost arestati recent domnii: Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzesti, Ionel Stârcea, Emil Oprisanu, Florin Roiu.

● M. S. Regele Mihai I: Rezistă la presiuni. Planul comunist e izolarea si apoi detronarea. Pentru aceasta s'a hotărât ca primă fază:

— Votarea de către parlament a unei legi prin care guvernul să capete puteri depline.

— Intrarea parlamentului in vacantă. —

Ca o a doua fază guvernul va veni cu un decret lege anulând dreptul Regelui de a promulga legi.

A treia fază: Dacă Regele se opune i se va cere abdicarea. Dacă refuză abdicarea se va trece la acte de violentă.

● Batalioanele de Vânători de munte depe Valea Prahovei au fost inlocuite cu batalioane de jandarmi de cercetare, unităti sigure in mâna lui Bodnăras.

S'a pus pază foarte severă asupra avioanelor regale.

● 250.000 (DOUA SUTE CINZI ZECI DE MII) ARESTATI RECENTE IN ROMANIA.

(Bucaresti. Octombrie 1947).

ROMÂNI

"Să ne jurăm credintă unul altuia, să uităm tot ce a putut să ne despartă cândva si astfel uniti peste vecie să ne aruncăm in marea bătălie care va incepe pentru stăpânirea pământului românesc."

LA ROUMANIE SOUS LA DOMINATION ROUGE

(Suite de la 2 page)

Il faut ajouter a ces payements:

— L'entretien des troupes soviétiques après la fin de la guerre	192.000.000 $
— Différence du prix des marchandises livrées au taux de 1938 = 50 %	30.000.000 $
— Réquisitions effectuées par les autorités soviétiques en dehors des prévisions de l'armistice	425.000.000 $
TOTAL	647.000.000 $

Donc la Roumanie a payé en réalité à l'U.R.S.S. 1025 millions de dollars.

En continuant de la même manière, la Roumanie devrait payer encore 950.000.000 de dollars à l'U.R.S.S. Vu que la production roumaine était tombé en 1945 à 600.000.000 de dollars plus ou moins, et qu'aujourd'hui la Roumanie ne produit pratiquement plus rien, la liquidation de l'économie roumaine parait inevitable.

•

Le principales ressources du pays (bois, pétrole, transports maritimes et aériens, banques, etc.) sont devenues propriété mixte soviéto roumaine.

L'acquisition des droits soviétiques dans les entreprises a été faite par l'argent liquide mis à la disposition du Gouvernement Soviétique par l'Etat Roumain. De cette manière l'U.R.S.S. est devenu la plus grande force financière de Roumanie détenant 45 % du capital des entreprises de ce pays. (Toutes les actions des compagnies françaises, hollandaises, belges, anglaises et américaines, dans les sociétés et entreprises roumaines, ont passé à l'U.R.S.S. A part cela l'U.R.S.S. refuse de reconnaitre les dettes contractées par ces compagnies envers différentes institutions roumaines et étrangères.

Ainsi la valeur de leurs actions monte encore et toujours aux dépends de la Roumanie).

Les soviétiques ont obligé les propriétaires des entreprises et des compagnies — grandes ou petites — à travailler à perte. Ceux-ci n'ont pas le droit de fermer leurs entreprises sans enfreindre les dispositions de la loi contre le sabotage.

Ils sont obligés d'engager plus de travailleurs qu'ils n'en peuvent employer, de leurs payer de hauts salaires et de les entretenir (nourriture, chauffage et habillement), ainsi que leurs familles, au prix maximal. Pourtant les directeurs des entreprises ne peuvent se procurer 90 % des denrées necessaires qu'en s'adressant au marché noir. Par dessus le marché, ils sont obligés à payer aux travailleurs les jours et les heures que caux-ci passent aux réunions politiques et aux manifestations de rues imposées par les syndicats communistes, comme des journées de travail.

Les produits des entreprises sont:

— em partie remis aux autorités soviétiques et remboursés par l'état aux prix de 1938.

— en partie livrés aux syndicats communistes au prix maximal.

— en petite partie et toujours au prix maximal ils sont livrés au commerce intérieur et

— si la fabrique réusait à garder une petite cote en espérant la vendre au marché noir afin combler un peu ses pertes, le syndicat des travailleurs est là pour l'en empêcher. Il s'empare de ce reste et le distribue aux travailleurs qui en font du marché noir à leur compte.

Dans ces conditions le propriétaire, après avoir consommé toutes ses réserves, se voit obligé de s'adresser aux banques pour de credits. Celles-ci escomptent ces effets à la Banque Nationale qui par ce moyen devint assez tôt la propriétaire de toutes ces industries. La Banque Nationale a été nationalisées et ainsi l'étatisation des industries est pratiquement réalisée et les propriétaires definitivement ruinés.

•

Le commerce extérieur est totalement asservi aux Soviets. Par les traités commérciaux conclus, l'U.R.S.S. a imposer des prix très bas pour les matières, exportables. Pratiquement 80 % de l'exportation de la Roumanie va vers la Russie. En échange les Soviets livrent une marchandise de la plus inférieure qualité: materiel de fer defectueux, camions de guerre refaits dans de mauvaises conditions, mauvais coton — qui après avoir été tissé, repart en proportion de 80 % pour la Russie.

On peut se rendre compte quelle est la situation monnétaire.

Les finances ont dégringolé sur une pante qui a emporté la monnaie nationale vers le zero absolu. On est arrivé à la stabilisation.

•

Les transportes sont dans un état lamentable. Les Russes ont systématiquement dévasté les trains. Pas seulement les passagers et les wagons de bagages et de marchandises, mais les wagons eux mêmes: on leur a volé et détruit les vitres, les housses, et l'appareillage. La désorganisation s'agrave jour pour jour.

•

Jetons un coup d'oeil sur le problème des prisonniers de guerre et des deportés.

D'abord et avant tout intérrogatoire, les prisonniers étalent maltraités et dépouillés de tout ce qui pouvait presenter une valeur. L'hygiène des transports et des camps de prisonniers était tellement negligée que la vermine propageait le typhus exantématique qui a fait d'innombrables victimes.

La nourriture était presque inexistante. Les prisonniers etaient employés aux plus rudes travaux (même les malades). Ceux qui ne pouvaient plus travailler étaient punis: on les atachait sur un arbre dans le froid en les y laissant jusqu'au soir quand on les descendait morts-gelés. Ceux qui tombaient en travaillant étaient aspergés d'eau et laissés dans cet état ce qui provoquait leur mort par congélation.

L'U.R.S.S. a rendu des prisoniers à la Roumanie. On va voir lesquels:

— Une division de volontaires "endoctrinés".

— Une seconde division de volontaires constituee après la conclusion de l'armistice et destinée au front.

— Un grand contingeant de gens malades ou infirmes. —

Il existe encore deux autres catégories de prisonniers — pris après la conclusion de l'armistice et qui se sont vu désarmés par ceux aux cotés desquels ils s'apprétaient à lutter. — Les Roumains se trouvant en Allemagne à la cloture de l'armistice, qui furent internées dans des prisons allemandes et ont été faits prisonniers par les Russes et n'ont plus reparus.

Il y a encore actuellement en U.R.S.S. d'innombrables déportés dont certains furent pris conformement au prévisions des conventions d'armistice et d'autres arbitrairement.

Tous ces prisonniers et déportés forment une enorme armée d'esclaves en train de travailler et de mourir en Russie et en Sibérie.

Le nombre des déportés augmente chaque jour, à moins que le pourcentage de leur mortalité ne dépasse celui des convois de nouveaux déportés.

Entre temps par les colonies entiers de familles russes, une nouvelle minorité se forme en Roumanie. Un jour elle deviendra une majorité.

Ainsi s'accomplira un des plus principeaux points du plan panslaviste.

Dr. MARIN FILIPESCU

VLAD TEPES

(Continuare din pag. 5)

In 1461 Vlad Tepes alese momentul luptei si se aruncă peste Dunăre ca să trezească Balcanul la gândul eliberării. El sdruncină intreaga asezare a sudestului si puse in teapă 20000 de oameni ai stăpânirii, Simbol cutremurător al dreptătii pe care el o făcea poporului.

Sultanul hotără prinderea indrăsnetului voevod de viu si trimise pe Hamsa Pasa si pe un grec numit Catabolinos ca să indeplinească planul acesta.

Pretextul era ca să trateze cu el. Vlad prinde insă de veste si-i trage in teapă. Acesta fu 'ultimul act al declaratiei sale de răsboi.

Vestitul cuceritor Mahomed veni insusi cu toate ostile sale asupra Tării Românesti.

Vlad Tepes asteptând ajutor de peste munti primi singur lupta cu o oaste dé câteva zeci de mii de oameni. In momentele cele mai grele ale acestei bătălii, el pătrunse in tabăra inamicului si cu sabia in mână isi făcu drum până, in apropiere de cortul sultanului.

Spaima cuprinse intreage armată năvălitoare si cumpăna biruintei inclină de partea viteazului domn. In calea sa intoarsă, Mahomed s'a inspăimântat cumplit trecând pe un câmp cu alei de tepi si recunoscnd in ele floarea ienicerilor săi. Vlad Tepes in gândul de a exploata momentul biruintei sale printr'o lovitură de gratie uriasă incepu in grabă să-si refacă oastea aleită si trecu muntii ca să determine pe regele Uugariei să-l ajute. De aci insă nu s'a mai intors decât in anul 1476.

Matias l-a tinut in inchisoare 12 ani de Zile. Cauza acestei fapte infame, istoria scrisă nu ne-o destăinueste. Se stie numai că de mai multe ori in temnita sa dela Buda mult incercatul domnitor român a trebuit să infrunte presiunile ce se făceau asupra sa de a-si lăsa credinta ortodoxa.

Reluându-si tronul, Vlad Tepes ca urmare a captivitătii sale se stinge din viată putin timp după anul 1476. In Vlad Tepes natinea română sărbătoreste pe cel mai fanatic fiu al său intru lupta pentru apărarea fiintei ei morale.

Această figură de domnitor luminează ca un trăsnet neiertător istoria neamului românesc.

Vlad Tepes a pus piatră la temelia acestei istorii: Virtutea.

Gheorghe Crisan

TUDOR

(Continuare din pag. 4)

In această vreme bătu ceasul revolutiei lui Tudor Vladimirescu.

Toate dorurile de libertate, toate suferintele si tot viscolul de lumină al unui viitor strălucit s'au strâns sub steagurile acestei revolutii.

Tudor, necrutător ca razele soarelui, dădu semnalul emancipării nationale in anul 1821

"Din această clipă am imbrăcat cămasa mortii" — Asa glăsui el când porni in fruntea oastei sale de panduri si haiduci, din Tara Oltului către Bucuresti.

In toi de răsmerită, ca un bucium tuna cuvântul lui peste tară:

"Români, a sosit ora scuturării jugului ciocoilor si fanarului.

Urmati-mă pe mine, si eu voi pune sfârsit jafului, si eu voi face de a se redobândi drepturile voastre si guvernământul national.

Nicio lege nu vă poate opri de a inapoia răul pentru rău.

Dacă un sarpe trece drumul vostru, isbiti-l si omorâti-l, căci el va atenta la viata voastră.

Dar acestor balauri, sefii nostri religiosi si politici, care, au sfâsiat drepturile noastre, cât timp le vom permite noi de a ne suge sângele nostru, cât timp va trebui noi să rămânem sclavii lor?" (Cit Mitrany, The Land and the Peasant).

Sufletul tării puse pe fruntea tăranului din Vladimirii Olteniei, aureolă de domnitor.

Către "Domnul Tudor" alerga acum tărănimea si vechi boeri pământeni in frunte cu boerul haiduc Iancu Jianu.

In fata Bucurestiului pandurii se intâlniră cu eteristii.

Alexandru Tpsilante trimise lui Tudor Vladimirescu mărturisirea telului luptei sale: Eliberarea Greciei.

Tudor ii trimise fulgerătoarele cuvinte: "In Grecia e locul Grecilor si in România al Românilor" (Aricescu, Ist. Rom.).

Iar atunci când fu infruntat, că in virtutea cărui drept vorbeste, răspunsul lui fu semnal de luptă.

"Vorbeste dreptul pe care mi-l dă spada mea in propria mea tară".

In clipa aceea Tudor căzu ucis miseleste in urma răpirii mârsave organizată de Ipsilanti.

Trupul său fu ciopârtit cu iataganele si aruncat intr'o fântână părăsită de lângă Târgoviste.

"Le cynisme temoigné par Ypsilanti dans cette affaire marque d'une tâche indélébile la mémoire du premier chef insurgé grec." (S. Watson).

Dar blestemul căzu peste miselul ucigas.

Ostile lui Ipsilanti fură prefăcute in cenuse la Drăgăsani. Prin Tudor Vladimirescu se redeschise dreptul domnilor pământene.

Jertfa lui eliberatoare inchide pagina unei istorii indoliate.

Constantin Brâncoveanu, Tudor Vladimirescu!

Dela candela trecutului se aprinde făclie nouă pentru viitorul neamului românesc:

"LUMINA DIN LUMINA"

Iancu Hurezeanu.

Români de pretutindeni

"SCRIU CÂND MOARTEA MUSCĂ DIN MINE"
NICOLAE BĂLCESCU
1850

..."Le sang coulera toujours jusqu'àce que la charte d'Europe se sera transformée. Les états fondés sur l'idée d'occupation, sur la violation des droits des nations, seront anéantis, les pays se réintégreront en leur liberté et la Sainte Alliance des Peuples se sera realisée."...

..."Văzurăm intr'o zi soarele strălucitor al libertătii a se 'nălta si cu razele sale fierbântătoare a invia pământul; si îndată iarăsi a se intuneca si in mijlocul acestei intunecimi a ne asvârli departe de patria noastra..."

Văzurăm dusmanul călcând in voe această tară, sântită de nenorocire si glorie, fără să avem fericirea a ne isbândi, cruntând palosul nostru intr'ânsul si a muri incaltea bărbăteste, astfel cum muriră părintii nostri.

Si de atunci, de doi ani, rătăcim prin lume cu inima frământată de dorul tării depărtate, raiul nostru mult iubit.

Cu toate aceste dureri, am păstrat vie im inima noastră credinta si dragostea libertătii si n'am disperat de mântuirea neamului nostru. Stim ce greu si anevoe este a redobândi libertatea pierdută, a intrupa o patrie atât de sdruncinată, a reinălta o natie slăbită si culcată la pământ de veacuri de tiranie; dar stim încă, cum că din covârsirea răului are să iasă binele; stim că nimic in lume nu se naste fără durere si că mântuirea stă in noi si că vom fi mântuiti dacă vom fi cu priveghere, stăruintă si jertfire..."

..."Misia Românilor, asezati la portile lumii civilizate... este lupta spre a stăvili barbaria si o luptă necurmată.

Misie sfântă si glorioasă dată Românilor de Providentă pentru binele omenirii si pe care niciodată ei n'au trădat-o! De câteori o primejdie mare a amenintat Europa si civilizatia lumii, România, santinelă gata spre jertfă, a fost la postul său, la datoria sa. Cea dintâi in fata dusmanului, ea fu cea dintâi jertfă...

Astăzi chiar, când din nou barbarii nordului amenintă civilizatia si libertatea lumii, natia română nu si-a uitat si nu-si va uita datoria ei...

..."Această pozitie ce a luat Rusia de dusmană a viitorului nostru national, despotizmul si impilarea cu care ea amenintă Europa, panslavismul ce ea organizează si prin care voeste a ne inghiti, ne impune indatoriri nouă, ne sileste să căutăm in grabă a dobândi toate conditiunile de putere ca să-i putem sta impotrivă.

Aceste conditiuni de putere de care avem nevoie nu le putem găsi decât in solidaritatea tuturor Românilor, in unirea lor intr'o singură natie, unire la care sunt meniti prin nationalitate, prin aceeasi limbă, religie obiceiuri, simtăminte, prin pozitia geografică, prin trecutul lor si in sfârsit prin nevoia de a se păstra si a se mântui.

Dacă nationalitatea este sufletul unui popor, câtă vreme el păstrează acest semn caracteristic al individualitătii sale, acest spirit de viată, el este investit cu dreptul neprescriptibil de a trăi liber: unitatea natională este chezăsuirea li-bertătii lui, este trupul lui trebuincios ca sufletul să nu piară si să amortească, ci din contră să poată creste si să se desvolte.

Unitatea natională fu visarea iubită a voevozilor nostri cei viteji, a tutoror bărbatilor nostri cei mari, care intrupară in ei individualitatea si cugetarea poporului, spre a o manifesta lumii.

Pentru dânsa ei trăiră, munciră, suferiră si muriră.

Pentru dânsa Mircea cel Bătrân si Stefan cel Mare se luptară toată viata lor indelungată...

Mihai cel Viteaz cade ucis in câmpul Turda, pentru dânsa Serban Cantacuzino bea otravă, pentru dânsa Horia suferă moarte cumplită pe roată...

...Astăzi când toată Europa vede că o nouă năvălire amenintă, astăzi când in fata acetei primejdii, văzând că n'au a alege decât a fi toate libere sau toate ruse, popoarele Europei isi dau mâna ca să inceapă această cruciadă a libertătii si civilizatiei in contra barbariei. Este vremea ca natia românească să ridice stindardul de viată si mântuire...

Revolutia dela 1821 a strigat dreptate si a vrut ca tot românul să fie liber si egal, ca statul să se facă românesc. Ea fu o revolutie democratică. Revolutia dela 1848a vrut ca românul să fie nu numai liber dar si proprietar, fără care libertatea si egalitatea e minciună. Ea fu o revolutie socială.

Revolutia viitoare nu se mai poate mărgini a voi ca românii să fie liberi, egali, proprietari de pământ.

Ea nu se va mărgini a cere libertatea din lăuntru care e peste putintă a se dobândi fără libertatea din afară, libertatea de sub domnia străină, ci va cere unitatea si libertatea natională. Ea va fi o revolutie natională. Aceasta este calea ce va lua revolutia română in viitor.

Si numai atunci când răsboiul sfânt va mântui natia de apăsarea străinilor si o va reintregi in libertatea si unitatea sa...

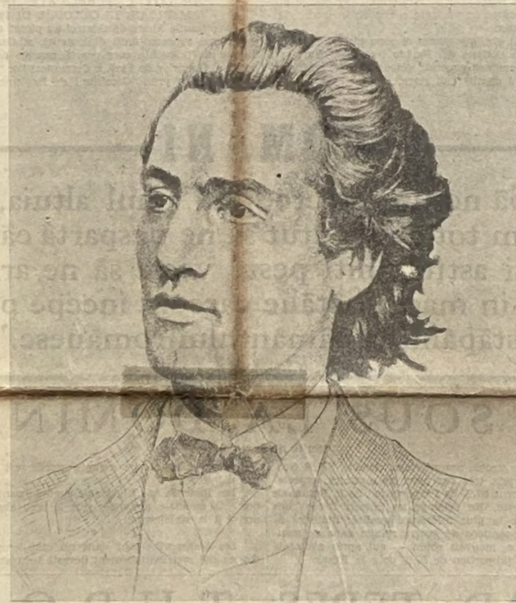
In zadar veti ingenunchia si vă veti ruga pe la portile împăratilor, pe la usile ministrilor lor. Ei nu vă vor da nimic căci nici nu vor, nici nu pot. Fiti gata dar a vă lupta bărbăteste, căci prin lucrare si jertfire, prin sângele vărsat poporul dobândeste constiinta drepturilor si a datoriilor sale. Ziua izbândirii, ziua dreptătii se apropie, in care se vor ridica popoarele ca să măture rămăsitele tiranilor de pe fata pământului. Atunci vă veti ridica si voi toti ca unul si veti incepe lupta natională, lupta mântuirii. Atunci nu veti mai fi singuri in fata dusmanului, ci toate popoarele Europei vor alerga intr'ajutorul vostru si vor sta impreună cu voi, căci acum toate au simtit că au unul si acelasi dusman si că impreună unite trebue să se lupte in contra lui. Voi însă veti avea norocirea si gloria de a-l intâmpina mai intâi, de a sta in avangarda civilizatiei in contra barbariei ca in veacul de mijloc, dar ca atunci, laurele ce veti dobândi va creste in mâna voastră si va umbri universul. Până atunci până când ceasul ridicării generale va suna, stati in liniste... Sprijiniti inimile slabe si indoioase, propovăduindu-le adevărul care luminează si dă putere. Insufletiti iubirea tării, inviati simtământul national si urâti tirania; pătrundeti-vă de sfintenia vietii sociale si de datoria ce Dumnezeu ne impune ca să trăim, să muncim, să suferim si să ne jertfim pentru binele omenirii. Nu vă desperati de suferintă, căci suferinta, stiti, este conditia esentială a desvoltării morale. Nu vă lăsati a fi inselati de dusmanii ce caută acum de durerile voastre ca să vă târască in căi afurisite, ca să vă facă să vă sculati fără vreme si singuri si să vă poată astfel pierde cu inlesnire. Asteptati in răbdare ziua preursită, ziua mântuirii.

Ca să ne putem pregăti din vreme pentru acea mare zi, ca să ne putem lămuri ideile, ca să concentrăm intr'un mănunchi subt un stindard toate elementele de putere natională, ca să avem un mijloc ca gândirea noastră să sboare in inima poporului, am hotărât această publicatie.

Bărbătie si credintă, frati Români.

Dumnezeu in cer si omenirea pe pământ muncesc pentru noi!

PARIS — 1850 — Nicolae Bălcescu

MIHAIL EMINESCU

DOINĂ

Dela Nistru pân'la Tisa
Tot Românul plânsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin si pân'la Mare
Vin Muscalii de-a călare,
Dela Mare la Hotin
Mereu calea ne-o atin.
Din Boian la Vatra-Dornii
Au umplut omida cornii
Si străinul te tot paste,
De nu te mai poti cunoaste.
Sus la munte, jos pe vale
Si-au făcut dusmanii cale;
Din Sătmar până'n Săcele
Numai vaduri ca acele.
Vai de biet Român săracul,
Indărăt tot dă ca racul,
Nici îi merge, nici se'ndeamnă
Nici îi este toamna toamnă,
Nici e vară vara lui
Si-i străin in tara lui.
Dela Turnu'n Dorohoi
Curg dusmanii in puhoi
Si s'asează pe la noi;
Si cum vin cu drum de fier,
Toate cântecele pier,
Sboară paserile toate
De neagra străinătate.
Numai umbra spinului
La usa crestinului.
Isi desbracă tara sânul,
Codrul — frate cu Românul —
De săcure se tot pleacă
Si isvoarele îi seacă —
Sărac in tară săracă,
Cine-au îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca-i-ar casa pustia
Si neamul nemernicia.
Stefane, Măria Ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las'Arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija Sfintilor
In sama părintilor,
Clopotele să le tragă
Ziua'ntreagă, noaptea'ntreagă,
Doar s'a'ndura Dumnezeu
Ca să-ti mântui neamul tău
Tu te'naltă din mormânt
Să te-aud din corn sunând
Si Moldova adunând.
De-i suna din corn odată,
Ai s'aduni Moldova toată,
De-i suma de două ori
Iti vin codrii'n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toti dusmanii or să piară
Din hotară in hotară,
Indrăgi-i-ar ciorile
Si spânzurătorile!

(Conv. Lit. 1 Iulie 1883.)